

6/2025

ARMÁDA NA NÁPLAVCE

LETOUNY JAS-39 GRIPEN: MINISTERSTVO OBRANY SOUHLASÍ SE ŠVÉDSKOU NABÍDKOU

Uzavření smlouvy do roku 2035 podpořilo Kolegium ministryně obrany. S návrhem smlouvy nyní bude seznámena vláda. Díky intenzivním jednáním se podařilo ministerstvu dosáhnout nabídky, která je oproti loňské zhruba o 25 % výhodnější. Prodloužení využívání gripenů pomůže překlenout období, kdy budou do české armády postupně zaváděna letadla páté generace F-35.

„Po sérii jednání se zástupcům Ministerstva obrany podařilo domluvit oproti původní švédské nabídce z loňského roku významně výhodnější podmínky. Nalezení dohody je dobrá zpráva pro Českou republiku a pro zajištění její obranyschopnosti“ uvedl vrchní ředitel sekce vyzbrojování a akvizic Ministerstva obrany Lubor Koudelka.

Pronájem končí v roce 2027

Současný pronájem gripenů skončí v roce 2027, nová významně modernější letadla F-35 začnou do České republiky přilétat v roce 2031. Plných operačních schopností nabydou

letouny F-35 v roce 2035, kdy bude také ukončen pronájem gripenů. Podle finálního návrhu Česká republika zaplatí za pronájem 12 letounů JAS-39 Gripen, jejich servis a za výcvik pilotů 6,012 miliardy švédských korun (podle aktuálního kurzu 16,695 miliardy českých korun včetně DPH). Oproti švédské nabídce z loňského roku došlo k úspoře asi 25 procent.

Samotný pronájem netvoří významnou část nabídky. Na její výši má vliv zejména stárí využívaných letadel, která budou ve službě již třetí dekádu, předpokládají se proto i vyšší náklady na údržbu. Zároveň za posledních 20 let v odvětví vojenského letectví znatelně vzrostly

ceny na trhu práce a ceny materiálu. Přípravovaná smlouva tak reaguje na vývoj cen v posledních letech, který značně překonal dlouhodobý průměr. Nabídka byla švédskou stranou pro Českou republiku vyjednána stejným způsobem a za stejných podmínek, jako jsou vyjednávány nabídky pro švédské letectvo a další uživatele gripenů.

Vzdušná obrana České republiky bude zajištěna

Díky snížení počtu pronajímaných strojů ze 14 na 12 (z toho 10 jednomístných a dva dvoumístné) dojde k významné finanční

úspoře. „I s nižším počtem strojů bude ochrana vzdušného prostoru České republiky zajištěna. Zároveň zajistíme bezproblémový výcvik pilotů a jejich přechod na novou platformu F-35,“ uvedl velitel Vzdušných sil AČR generálmajor Petr Čepelka. Na budoucí snížení počtu letadel bylo upozorněno NATO s tím, že daná skutečnost bude v rámci plánování ochrany společného vzdušného prostoru zohledněna. I v reakci na vývoj současného bojiště bude nezbytné gripeny modernizovat. Ministerstvo obrany za modernizaci podle dojednané smlouvy zaplatí 1,454 miliardy švédských korun (tedy 4,037 miliardy českých korun včetně DPH podle aktuálního kurzu). Modernizace letadel je nutný krok k zajištění jejich provozu, k jejich modernizaci dochází kontinuálně již od roku 2015. Gripeny slouží v českém letectvu spolehlivě od roku 2004. Současný pronájem vyprší v roce 2027, bylo proto nutné vyřešit budoucnost českého nadzvukového letectva. Již za předchozího vedení Ministerstva obrany bylo vypracováno vojenské doporučení, podle kterého úkoly, které na české letectvo bude klást

budoucí bojiště, zvládne plnit pouze letoun páté generace. Jediným dostupným strojem této generace na trhu je F-35. Výsledky vojenského doporučení potvrdili i experti z NATO. Nabídku švédské strany s kladným stanoviskem projednalo Kolegium ministryně obrany. To jako poradní kolektivní orgán ministra, tvořený náměstky, státním tajemníkem, vrchními řediteli sekcí a dalšími řediteli, náčelníkem Generálního štábu Armády ČR a jeho zástupci, náčelníkem Vojenské kanceláře prezidenta republiky, ředitelem Vojenského zpravodajství a dalších, posuzuje na základě podkladů zadavatele výběr dodavatele, a to před podpisem samotné smlouvy. Zakázku a způsob jejího zadání navrhovaný zadavatelem současně kontroluje i oddělení dohledu nad veřejnými zakázkami, které posuzuje, zda je realizace v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Díky jednání kolegia je současně vyloučeno, aby se jednalo o rozhodnutí jednotlivce.

Text: Karel Čapek, foto: Jan Kouba

Špičkový výkon vojáků? Pomáhají i věda a výzkum	5
IDET se žhavými novinkami	10
Téma: JAS-39 Gripen	14
Létající hroši navyšují své schopnosti	16
Nasazení české armády v zahraničních operacích	18
Přesně naváděná GLSDB	20
Kadeti zářili u Balatonu	22
Armáda obsadila Náplavku	24
Náplavka i se sportovci ASC Dukla	28
Běh pro válečné veterány	29
Důležité je mít cíl. Ve sportu i v životě	30
Armáda podává pomocnou ruku těm, na které se často zapomíná	32
Supermaraton prověřil týmovou spolupráci	34
Umělá inteligence a zkouška z angličtiny	36
Zločiny sovětského SMERŠ na československém území	40

PŘÍLOHA **dukla**sport

Krejčí je mistr Evropy v kayakcrossu, Samková bronzová!	44
Povedené generálky! Fuksa s Dostálem potvrdili před ME formu	45
Nikola Ogrodníková je maminkou	46
Kuf přesedlal z pětiboje k šermu	47
Olympijský šampion Kostecký oslavil padesátku!	48

ŠPIČKOVÝ VÝKON VOJÁKŮ? POMÁHAJÍ I VĚDA A VÝZKUM

Za nejelitnější jednotku Armády České republiky lze považovat 601. skupinu speciálních sil generála Moravce (601. skss). Její operátoři procházejí výběrem, který zvládne jen hrstka uchazečů ročně, a i poté trvá roky, než jsou připraveni k plnohodnotnému nasazení. Právě proto je klíčové, aby byli schopni podávat špičkový výkon dlouhodobě, bez negativních dopadů na jednotku i jednotlivce. V roce 2022 se tak ve spolupráci s Masarykovou univerzitou v Brně zrodil výzkumný projekt s názvem Komplexní optimalizace výkonu služby příslušníků 601. skupiny speciálních sil (KOSP). Zajímalo nás, co bylo cílem projektu a jaké jsou jeho závěry, došlo ale i na další témata ohledně udržení výkonu vojáka, jeho zdraví a psychické odolnosti. Pod palbou otázek byl tentokrát vrchní praporčík Ředitelství speciálních sil štábní praporčík Jan Ouřecký.

Projekt se zaměřil na 601. skupinu. Proč právě na ni a v čem vidíte hlavní přínos a smysl tohoto projektu?

Služba u 601. skupiny speciálních sil patří k nejnáročnějším v rámci celé Armády ČR – fyzicky, psychicky i odborně. Ročně se k jednotce dostane jen několik jednotlivců, a i poté trvá roky, než jsou plnohodnotně připraveni na samostatné nasazení. Právě proto je na prvořadě klíčové, aby tito vojáci byli schopni podávat špičkový výkon dlouhodobě a bez zdravotních následků. Naším cílem tedy bylo vytvořit ucelený systém, který umožní tento výkon udržet. Příslušníci speciálních sil čelí extrémní zátěži, a právě proto je nutné přistupovat k přípravě operátorů systematicky.

Představte mi, jak projekt mění přístup k přípravě operátorů speciálních sil a jaké konkrétní oblasti výcviku se snaží optimalizovat.

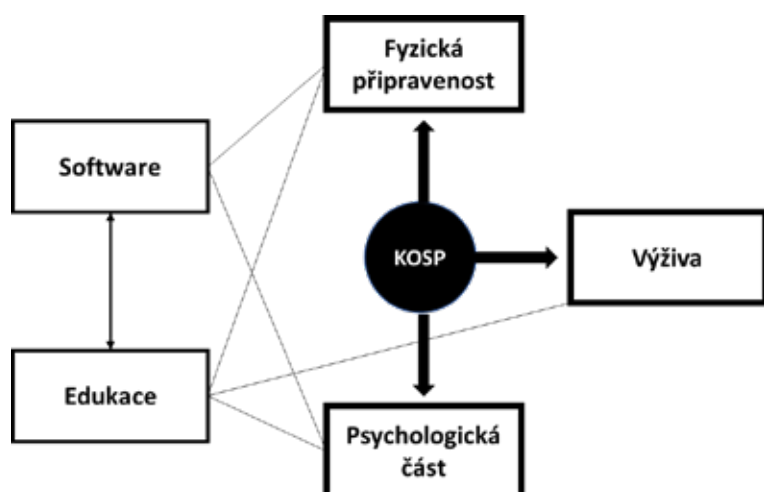
Zásadním přínosem projektu je tzv. celostní přístup k vojákovi – tedy komplexní pohled na jeho přípravu, rozvoj a udržitelnost. Nejde pouze o fyzickou kondici, ale také o mentální odolnost, stravovací návyky, schopnost regenerace, prevenci zranění a poranění, schopnost rozhodovat se ve stresu nebo o vzdělávání v oblasti taktických, technických i jazykových dovedností. To všechno jsou faktory, které ovlivňují dlouhodobý výkon vojáka při reálném nasazení. Výstupy projektu zahrnují konkrétní metodiky pro výběr a přípravu

nováčků, návrhy systémových opatření pro práci se zkušenými operátory, podklady pro nastavení personálního zajištění odborníky, ale i doporučení k úpravám z hlediska vybavení a infrastruktury. Projekt je tedy zásadním krokem směrem k tomu, aby bojovníci speciálních sil mohli nejen plnit své úkoly na nejvyšší možné úrovni, ale aby tak mohli činit dlouhodobě, bezpečně a udržitelně – bez zbytečných zdravotních dopadů a s dostatečnou podporou během celé své služby.

Jakým způsobem je optimalizována fyzická příprava vojáků s ohledem na extrémní zátěž, které čelí?

Fyzická připravenost je pro operátory naprosto zásadní, zároveň ale představuje i jednu z největších výzev z pohledu dlouhodobé udržitelnosti. Navržený systém umožní připravovat každého jednotlivce řízeně a individuálně. Tento přístup je potřeba aplikovat již při kvalifikačním kurzu základní diagnostikou – například kineziologickým vyšetřením pohybového aparátu, kdy lze odhalit případné svalové dysbalance či přetížení. To je důležité ještě před tím, než na vojáka naložíte další zátěž. Principem je nejdříve odstranit dysbalance a doléčit případná zranění, aby navazující trénink měl požadovaný účinek a neprohluhoval problémy, které si voják již může nést do výcviku.

Na základě těchto dat pak můžeme nastavit tréninkový plán, který zahrnuje kompenzační, silové, vytrvalostní i mobilizační složky. Důraz je kladen na prevenci chronických potíží, jako jsou bolesti kolen, zad nebo ramen, které

bývají časté právě u dlouhodobě zatížených operátorů.

Tento přístup se v praxi osvědčil. U nováčků v kvalifikačním kurzu se podařilo výrazně snížit výskyt chronických problémů, zlepšit mobilitu a zvýšit efektivitu taktické i střelecké přípravy. Navíc si vojáci odnášejí správné tréninkové návyky, které jim pomáhají udržet výkonnost i v dalších letech služby. Fyzická příprava v rámci projektu tedy není jen o výkonu, ale především o udržitelnosti vojáka bez zbytečných zdravotních rizik.

Na začátku jste zmínil, že projekt se zaměřil na komplexní přístup přípravy vojáků. Jako jeden z důležitých faktorů byla uvedena i výživa. Můžete přiblížit tuto problematiku?

Výživa je jedním z klíčových faktorů ovlivňujících nejen výkonnost, ale i dlouhodobou regeneraci a celkovou odolnost vojáka. V rámci projektu jsme výživu nevnímali jako samostatnou disciplínu, ale jako neoddělitelnou součást přípravy. Díky měření energetického výdeje v různých podmínkách – včetně těch nejnáročnějších – jsme získali přesná data o tom, jaký má voják výdej energie během výcviku i ostrého nasazení. Voják si často nese vše s sebou, a proto je důležité, aby si uměl vybrat a správně využít potraviny s ohledem na výdej, funkčnost a váhu – tedy vyhýbat se tzv. prázdným kaloriím a zbytečnému zatížení v batohu.

Součástí je i osvěta a vzdělávání. Chceme, aby vojáci i jejich velitelé rozuměli tomu, jak s výživou pracovat. Naměřená data z projektu slouží také jako podklad pro návrhy ke změnám v interních předpisech AČR – například pro vývoj nových typů bojových dávek potravy nebo úpravy výživových hodnot ve stávajících normách. I tímto způsobem se výživa stává součástí celkového přístupu k udržení výkonu.

Mentální odolnost je u příslušníků 601. skss stejně důležitá jako fyzická připravenost. Zohledňuje projekt i tuto skutečnost?

Klade na ni důraz už od samotného začátku. Nejen v rámci výběrového řízení, ale i během celé přípravy a následné služby. Základem je psychologická diagnostika, která pomáhá identifikovat silné a slabé stránky jednotlivce v oblasti osobnosti, kognitivních, emočních a sociálních kompetencí.

Následuje cílený trénink a vzdělávání, a to jak v oblasti tzv. soft skills (např. komunikační dovednosti, schopnost práce v týmu), tak i v oblasti zvládání zátěžových a krizových situací. Psychologové spolupracují s instruktory i vedením na tom, aby psychická odolnost nebyla oddělenou složkou výcviku, ale přirozenou součástí všech výcvikových aktivit.

Do této části přípravy jsme začlenili i kognitivní trénink, který rozvíjí rychlost rozhodování, schopnost vyhodnocovat situaci a adaptovat se v měnících podmínkách. Využíváme k tomu jednoduchá cvičení, ale s využitím moderní technologie – například diagnostické a tréninkové systémy, které simulují různé zátěžové scénáře v bezpečném prostředí. V tento okamžik si ale nepředstavujte high-tech virtuální střelnice a podobné nákladné systémy. To je směr, kterým bychom se do budoucna chtěli vydat. Zatím se bavíme o jednodušších softwarových i hardwarových systémech, a především zařazování různých her a cviků do tréninku, které rozvoj kognitivních schopností podporují.

Zapomínat ale nesmíme ani na dlouhodobou psychologickou podporu. Naši psychologové nejsou jen součástí výběru, ale dlouhodobě pracují s jednotlivci i týmy, a to včetně podpory v soukromém životě. Sociální stabilita, zdravé vztahy a schopnost zvládat náročná období jsou pro dlouhodobý výkon stejně důležité jako jakýkoli jiný aspekt výcviku.

Jakým způsobem projekt podporuje rozvoj dalších kompetencí vojáků, jako jsou taktické dovednosti, jazyková příprava nebo práce s moderními technologiemi?

Operátoři speciálních sil musí být připraveni na náročné a měnící se podmínky. Zaměřujeme se proto i na jazykové a interkulturní vzdělávání, rozvoj taktických a technických dovedností, jako jsou pokročilé střelecké techniky, boj zblízka, průzkum v urbanizovaném prostředí nebo práce s drony a moderními elektronickými systémy.

Významnou roli přitom hrají i moderní technologie, jako je třeba virtuální realita, která umožňuje simulovat složité situace, analyzovat rozhodování pod tlakem a sledovat reakce organismu na tyto podněty. Ale pořád se pohybujeme v bezpečném a kontrolovaném prostředí. Cílem tedy je postupně se dostat do fáze, kdy budeme schopni cvičit operátora v realistických podmínkách bez nutnosti nasazení v terénu. Zatím jsme schopni některé

technologie aplikovat do výcviku jen omezeným způsobem.

Součástí přípravy je také využití digitálních nástrojů a specializovaného softwaru, které pomáhají plánovat, vést a vyhodnocovat výcvik s ohledem na individuální potřeby a specifické úkoly.

Jaké metody využíváte ke sledování fyzického a psychického stavu vojáků a jak s těmito daty dále pracujete?

Je potřeba si říct, že projekt byl ukončen koncem roku 2024 a předáním výstupů uživateli teprve začíná implementační část. Přestože řadu poznatků z projektu již aplikujeme při výcviku příslušníků kvalifikačního kurzu a při výběrových řízeních, čeká nás ještě hodně práce, než se dostaneme na úroveň, kterou nám výstupy projektu navrhuji.

Jedním z hlavních přínosů projektu je možnost sbírat objektivní data o fyzickém i psychickém stavu vojáka a následně na jejich základě upravovat výcvik, regeneraci nebo odbornou péči.

Jedná se například o sledování energetického výdeje pomocí přenosných zařízení – aktigrafů. V průběhu projektu byla využita jedna z nejpřesnějších metod pro měření energetického výdeje v terénu pomocí dvojité značené vody. Dále zavádíme zátěžové a kineziologické testy, včetně tzv. walking testu, kde voják pochoduje se zátěží na běžecském pásu, zatímco se monitorují srdeční frekvence a dýchání.

V oblasti psychiky používáme diagnostické a reakční testy, které sledují rozhodovací procesy, kognitivní výkon nebo únavu. Snažíme se využívat měření tzv. fyziologických korelátů – například variabilita srdeční frekvence (HRV), do budoucna potom kožně-galvanické reakce, dechové parametry nebo biochemické markery. Ty nám ukazují, jak organismus reaguje na zátěž v reálném čase.

Data pak chceme využívat nejen k hodnocení aktuálního stavu jednotlivce, ale i ke dlouhodobému plánování a individualizaci přípravy – od úpravy tréninkového zatížení po doporučení na regeneraci nebo psychologickou podporu. Výsledkem je cílenější, efektivnější a udržitelnější výcvik i průběh služby.

Podstatnou změnou, kterou jsme uvedli v život zatím pouze u kvalifikačního kurzu, je monitoring. To znamená, že se nespolehneme na výroční nebo profesní přezkoušení a měříme klukům jejich výkony pravidelně se čtvrtletním hodnocením. To znamená, že se držíme v přípravě cyklu plánování – periodizace – evidence tak, aby příprava odpovídala rozvoji a udržování schopností a dovedností, které operátoři potřebují pro svůj úkol. Pravidelný monitoring nám umožňuje včas reagovat na nedostatečný progres, nebo dokonce pokles výkonu. Nasbíraná data nám zároveň dovolují hodnotit

přípravenost jednotlivce v kterékoliv části výcvikového roku.

Zmínil jste fyziologické koreláty – můžete přiblížit, co si pod tím konkrétně představít a jak se využívají ve výcviku?

Fyziologické koreláty jsou údaje, které ukazují, jak organismus reaguje na zátěž – ať už fyzickou nebo psychickou. Pomáhají nám pochopit, co se s vojákem v konkrétní situaci

skutečně děje nejen podle jeho výkonu nebo chování, ale i podle toho, jak tělo reaguje „zevnitř“.

Měří se například srdeční tep, variabilita srdeční frekvence, dechové parametry, kožní odpor nebo chemické markery ve slinách či potu. Tyto hodnoty propojujeme s tím, jak se voják chová, jak reaguje, jak se soustředí nebo jak zvládá stres.

Využívají se k tomu i technologie, jako je virtuální realita s měřením pohybu očí (eye

tracking), která umožňuje simulovat náročné situace, a zároveň sledovat, jak na ně voják reaguje nejen chováním, ale i fyzicky. Díky tomu dokážeme efektivněji trénovat rozhodování, pozornost nebo schopnost zůstat klidný pod tlakem – a zároveň hlídat, aby organismus nebyl přetěžovaný. Fyziologické koreláty tak pomáhají zpřesnit trénink, lépe cílit podporu a včas rozpoznat rizika, například známky chronického přetížení, únavy nebo oslabení schopnosti zvládat stres. V praxi to znamená

efektivnější rozvoj, menší riziko selhání a větší šanci, že výkon bude dlouhodobě udržitelný. Využití sledování fyziologických korelátů pro zefektivnění výcviku a prevence je jedním z doporučení vycházejících z výstupů projektu. Zatím jsme schopni využívat jen některé.

Zmínil jste využití moderních technologií. Můžete být konkrétní, které využíváte nebo plánujete využít v budoucnosti pro optimalizaci výkonu speciálních sil?

Už dnes využíváme řadu moderních technologií, které výrazně posouvají možnosti přípravy a podpory vojáků, ať už jde o sledování výkonu pomocí nositelných zařízení, kognitivní trénink pomocí specializovaného softwaru nebo aplikace pro plánování a řízení přípravy (ta ještě prochází testovací fází). Tyto nástroje umožňují průběžně vyhodnocovat stav vojáka a upravovat výcvik podle aktuálních potřeb.

Do budoucna se chceme zaměřit ještě více na integrované systémy, které propojí sběr dat z různých oblastí – fyzických, psychických i výživových – a umožní komplexní řízení individuální přípravy v reálném čase. Představujeme si například aplikaci, která vojákovi poskytne tréninkový plán, výživová doporučení i zpětnou vazbu na základě dat z chytrých hodinek nebo jiných senzorů.

Zajímáme se také o technologie, jako je virtuální realita s pokročilým eye trackingem nebo vyhodnocování fyziologických korelátů přímo během tréninku. Tyto nástroje už dnes nacházejí uplatnění ve špičkovém sportu a my je chceme využít nejen pro zefektivnění výcviku, ale i jako nástroje pro včasné rozpoznání přetížení, poklesu výkonu nebo mentální únavy.

Z technologického hlediska však narážíme na limity vybavení i infrastruktury. Proto také v rámci projektu vznikla doporučení směřující k vybudování moderní výcvikové

infrastruktury, například multifunkční sportovní haly s možností diagnostiky, testování i cílené přípravy včetně regenerace. Výhledově je pro nás klíčové, aby technologie nebyly vnímány jako nadstavba, ale jako přirozená součást výcviku a péče o vojáka, která umožňuje udržet výkon na požadované úrovni.

Mohou být výstupy projektu uplatněny plošně v Armádě ČR, nebo jsou určeny výhradně pro speciální síly?

Přestože byl tento projekt navržen primárně pro potřeby 601. skupiny speciálních sil, většina jeho výstupů je přenositelná i do dalších částí armády. Speciální síly jsou díky své povaze ideálním prostředím pro vývoj a testování nových přístupů, ale samotné principy, metodiky i nástroje z projektu mají určitě mnohem širší využití. Prvním krokem v rámci implementace je přirozeně rozvinutí projektu pro celé speciální síly. Zároveň průběžně spolupracujeme s odborníky ze sekce rozvoje sil Ministerstva obrany. Optimalizace výkonu je přístup, který klade důraz na individualizaci přípravy, prevenci zdravotních komplikací, efektivní regeneraci, mentální odolnost a dlouhodobou udržitelnost výkonu. A právě to jsou témata, která jsou relevantní pro každého vojáka, neheď na to, kde slouží.

Některé z prvků už se začínají implementovat i mimo 601. skupinu – například ve výcviku nováčků ve Vyškově, kde se postupně zavádějí prvky prevence poranění, správného zatížení nebo edukace v oblasti výživy a regenerace. Projekt KOSP také přispívá svými výstupy do diskusí v oblasti tělesné přípravy a formování vzdělávání a systému přípravy personálu. Spolupracujeme také se sekci rozvoje sil na integraci těchto přístupů do širších výcvikových doktrín. V této oblasti se nejčastěji setkáváme s kapitánkou Monikou Bačíkovou, která je autorkou některých publikací a silným proponentem za zavedení odborných kurzů pro tělovýchovné pracovníky, přičemž některé kurzy sama vede. Tělovýchovní pracovníci se mohou účastnit kurzů v oblasti sportovní fyzioterapie, silového a kondičního tréninku a aktivně tak rozvíjet své schopnosti řídit kondiční přípravu vojáků na svých útvarech již dnes. Reálně nelze očekávat, že každá jednotka bude mít tým specialistů například na fyzioterapii, výživu a psychologii jako speciální síly. Co je ale přenositelné, to jsou principy, na kterých projekt stojí. Jde o změnu přemýšlení o tom, jak připravujeme a vedeme vojáka jako jednotlivce. Celý systém se navíc opírá o nástroje, které armáda již v oblasti výchovy, výcviku a vzdělávání má. Jde tedy o to, jakým způsobem se nám tyto principy podaří propsat do systému přípravy personálu například v doktríně operační přípravy. A pokud se podaří tyto přístupy postupně včlenit do systému české armády, věříme že to výrazně přispěje ke zvýšení nejen výkonnosti, ale i udržitelnosti a spokojenosti příslušníků napříč armádou.

IDET SE ŽHAVÝMI NOVINKAMI

Bojové vozidlo pěchoty CV90 v českých barvách, protiletadlový raketový systém SPYDER, bojový tank Leopard 2A4, kolové obrněné vozidlo TITUS, rušičky STARKOM či pasivní sledovací systém DPET. To je jen malý výčet toho, co Armáda ČR na jednom z nejvýznamnějších veletrhů svého druhu ve střední Evropě představila.

„Návštěvníci měli unikátní příležitost vidět CV90 poprvé v českých barvách. Právě tato bojová technika, páteří prvek našeho příspěvku k alianční obraně, patří k těm největším a nejzásadnějším zakázkám, které se nám podařilo rozjet,“ zdůraznila během zahájení veletrhu IDET ministryně obrany Jana Černochová.

První z celkových 246 bojových vozidel pěchoty CV90 by měla armáda převzít příští rok. CV90 v sedmi modifikacích nahradí v české armádě současné obrněnce, které pocházejí ještě z dob SSSR. Budou tvořit základ brigádního úkolového uskupení na bázi těžké brigády a do jejich výroby či servisu se zapojí řada českých firem, mimo jiné také státní podnik VOP CZ, který bude mít na starosti kompletaci nových bojových vozidel pěchoty.

SPYDER měl premiéru

Velkým lákadlem byl pro návštěvníky moderní raketový systém SPYDER, který měl v České republice veřejnou premiéru. Uživatelem izraelského protiletadlového kompletu bude strakonický 251. protiletadlový raketový oddíl, který má v současné době ve výzbroji čtyři baterie zastaralého protiletadlového systému 2K12 KUB. Kompletace systému SPYDER je v plném proudu: technika pro první baterii je hotová a testuje se v ČR. Čtyři baterie nového systému by měli vojáci převzít do konce příštího roku.

Podle plukovníka Jaroslava Daverného, náčelníka pozemní protivzdušné obrany Armády ČR, dokáže SPYDER po příjezdu vystřelit v řádu minut a stejně rychle místo opustit. Systém bude sloužit proti letounům, bojovým letounům, bezpilotním prostředkům třídy 2 a 3 i střelám s plochou dráhou letu. Zatímco KUB vystřelí jednu raketu do vzdálenosti maximálně 21 kilometrů, nový systém má dosah podle druhu použité rakety od 25 do 80

kilometrů a může jich střílet více najednou. Systém SPYDER vyrábí společnost Rafael nedaleko libanonské hranice a Izrael je používá na ochranu před raketami tamního teroristického hnutí Hizballáh.

„Odpalovací zařízení systému pozemní protivzdušné obrany je složené z téměř deseti tisíc součástek. V podstatě se dá říct, že vše dokážeme vyrobit v České republice kromě raket

a speciálního řídicího softwaru střelby. Takové množství součástí je výzvou pro naše i izraelské orgány státního ověřování jakosti a orgány státního technického dozoru,“ upozornil na některé zajímavosti projektu.

Mezi další novinky patřily bojové tanky Leopard 2A4, jichž má tankový prapor ve výzbroji už 20 z celkových 42, dále kolové vozidlo TITUS či systém STARKOM. Mimochodem,

tento komunikační rušič z dílny Vojenského výzkumného ústavu získal na minulém ročníku prestižní ocenění Zlatý IDET.

K moderní technice a přelomovým technologiím včetně umělé inteligence se v projevu vyjádřil také náčelník Generálního štábu armádní generál Karel Řehka. „Kdo je dnes uchopí a implementuje rychleji, bude mít v obraně a bezpečnosti obrovskou výhodu,” zdůraznil.

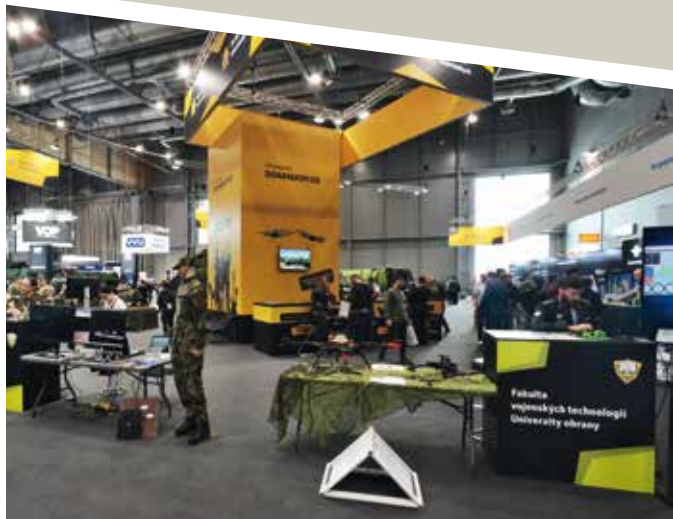
Podle ministryně obrany, která si na veletrhu prohlédla statické vojenské ukázky, nesou armádní novinky stopy českého průmyslu, který se zcela nebo částečně podílí a bude podílet na jejich výrobě. Zapojení domácího obranného průmyslu má pozitivní dopad nejen na ekonomiku, ale důležité je i pro budoucnost naší obrany.

„Tento radikálně nový bezpečnostní kontext bude klást velké nároky nejen na náš resort, ostatní státní instituce, ale také na český obranný průmysl, jehož role je při modernizaci našich ozbrojených sil naprosto klíčová. Jedním z cílů tohoto veletrhu je právě podpora domácích firem, jejich rozvoje a novinek z jejich výroby. IDET zkrátka utváří unikátní prostor pro prezentaci českého obranného průmyslu. Abychom však měli šanci čelit budoucím bezpečnostním výzvám, musí jít s dobou nejenom průmysl, ale i technika, výstroj a výzbroj české armády,” zdůraznila ministryně Černochová.

Text: redakce mo.gov.cz, foto: Jan Schejbal a Jan Kouba

IDET 2025

TÉMA: JAS-39 GRIPEN

Letouny JAS-39 Gripen slouží v české armádě od roku 2004, jejich pronájem končí v roce 2027. Prodloužení pronájmu zajistí jejich využívání do roku 2035, kdy je nahradí americké letouny F-35. Přinášíme otázky a odpovědi k tématu ohledně dalšího využívání gripenů českou armádou.

Kolik letadel a za jakou cenu se bude po roce 2027 pronajímat?

Po skončení současného pronájmu bude Armáda ČR využívat deset jednomístných a dvě dvoumístná letadla JAS-39 Gripen. Za pronájem letadel, jejich servis a za výcvik pilotů se zaplatí 6,012 miliardy švédských korun (podle aktuálního kurzu 16,695 miliardy českých korun včetně DPH). Oproti švédské nabídce z loňského roku došlo k úspoře asi 25 procent. Pronájem 12 strojů pomůže překlenout období, kdy budou do českého nadzvukového letectva postupně zaváděna letadla páté generace F-35. Snížení počtu gripenů přinese značné finanční úspory a ochrana vzdušného prostoru České republiky současně zůstane zajištěna.

Proč je využívání letounů dražší než v předchozích obdobích?

Letadla se dostávají do třetí dekády provozu. Je logické, že starší stroje vyžadují větší náklady na servis a údržbu. Je to stejné, jako když máte starší auto – také vás jeho provoz bude stát víc. Obsah smlouvy je obchodním tajemstvím, můžeme ale říct, že samotný pronájem

netvoří významnou část nákladů, které budeme platit. Další položky pak představují právě servis a výcvik.

Zároveň za posledních 20 let v odvětví vojenského letectví znatelně vzrostly ceny na trhu práce a ceny materiálu. Připravovaná smlouva tak reaguje na vývoj cen v posledních letech, který značně překonal dlouhodobý průměr. Nabídka byla švédskou stranou pro Českou republiku vyjednána stejným způsobem, jako jsou vyjednávány nabídky pro švédské letectvo.

Co dalšího se bude kromě servisu, pronájmu a výcviku platit?

Součástí dohodnuté smlouvy jsou i náklady na modernizaci. Tu bude nezbytné provést i kvůli vývoji současného bojiště. Jde ale o běžný postup, modernizace byla nezbytná i v současné periodě pronájmu gripenů (tedy v letech 2015 až 2027), kdy se do ní investovaly téměř dvě miliardy korun. Oproti někdějšímu vedení Ministerstva obrany se modernizace vyjednala současně s pronájmem letadel tak, aby nemusela být schvalována za několik let znovu. Náklady na ni budou 1,454

miliardy švédských korun (tedy 4,037 miliardy českých korun včetně DPH podle aktuálního kurzu).

Jaký bude nyní postup?

Uzavření smlouvy podpořilo Kolegium ministrů obrany. Nyní bude návrh smlouvy předložen pro informaci vládě ČR.

Proč jsou potřeba gripeny až do roku 2035, když už se od roku 2031 počítá s letouny F-35?

Letouny páté generace F-35 budou do České republiky přilétat postupně od roku 2031. Musí ale následně nabýt operačních schopností, což je dlouhý a náročný proces zahrnující řadu úkonů. K plnému nasazení tak budou připraveny od roku 2035. Do té doby musí být zajištěna ochrana vzdušného prostoru České republiky. Jde nejen o jeden ze znaků suverenity státu, ale i o jeden ze závazků, který má Česká republika vůči našim partnerům v NATO. Gripeny tak pomohou zajistit hladký přechod na významně výkonnější platformu. Zároveň se počítá i s efektivním výcvikem pilotů.

Piloti byli s gripeny spokojeni, proč se s nimi nepočítá i nadále?

JAS-39 Gripen je bezesporu velmi kvalitní letadlo a s jeho službou je česká armáda spokojena. Končí mu ale životnost a musí být nahrazeno. Armáda k budoucnosti českého nadzvukového letectva zpracovala vojenské doporučení, ze kterého zcela jasně vyplynulo, že všechny úkoly, které české letectvo v budoucnosti bude muset plnit, dokáže naplnit pouze letoun páté generace. Jediným dostupným strojem v této kategorii je F-35. Názor českých vojáků potvrdilo i vyjádření expertů z NATO. A potvrzují ho i spojenci, kteří si masově F-35 pořizují. Zároveň je potřeba říct, že podle řady studií bude F-35 akceschopná i v horizontu 50 let.

Zakázku projednalo Kolegium ministryně obrany. Kdo jej tvoří a posoudil zakázku i někdo jiný?

Kolegium ministryně obrany je kolektivní orgán ministra, tvořený náměstkou, státním tajemníkem, vrchními řediteli sekcí a dalšími řediteli, náčelníkem Generálního štábu Armády ČR a jeho zástupci, náčelníkem Vojenské kanceláře prezidenta republiky, ředitelem Vojenského zpravodajství a dalších, který posuzuje na základě podkladů zadavatele výběr dodavatele, a to před podpisem samotné smlouvy. Zakázku a způsob jejího zadání navrhovaný zadavatelem současně kontroluje i oddělení dohledu nad veřejnými zakázkami, které posuzuje, zda je realizace v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek. Díky jednání kolegia je současně vyloučeno, aby se jednalo o rozhodnutí jednotlivce.

LÉTAJÍCÍ HROŠI NAVYŠUJÍ SVÉ SCHOPNOSTI

Do svého pravidelného výcviku leteckých posádek Mi-171Š zařazuje 222. vrtulníková letka z Náměště nad Oslavou zkušenosti získané při ostrém nasazení koncem roku 2024 v Polsku při povodních. Posádky se zdokonalují v létání v podvěsech s několikatunovou zátěží, a to na letišti i na speciálním polygonu.

Text a foto: Jana Deckerová, Martin Říha

NASAZENÍ ČESKÉ ARMÁDY V ZAHRANIČNÍCH OPERACÍCH PŘÍSPÍVÁ K ZAJIŠTĚNÍ STABILITY A BEZPEČNOSTI V RIZIKOVÝCH OBLASTECH

Příslušníci resortu Ministerstva obrany se vrátili ze zahraničních misí v Iráku, na Sinajském poloostrově a Německu. Ve Slavnostní síni Národního památníku na pražském Vítkově je koncem letošního května přivítal náměstek ministryně obrany Daniel Blažkovec, který jim poděkoval za jejich nasazení, profesionální práci a důstojnou reprezentaci České republiky v zahraničních operacích.

„Vy všichni jste našim spojencům prokázali, že čeští vojáci jsou skuteční profesionálové. Vracíte se domů se zkušenostmi, které posouvají dál celou českou armádu,“ ocenil příslušníky resortu náměstek ministryně obrany Daniel Blažkovec.

Mise MFO – Sinaj

Na Sinajském poloostrově mise MFO dohlíží na dodržování podmínek mírové dohody mezi Egyptem a Izraelem. Armáda ČR sem vysílá své zastoupení do velení mise a také leteckou jednotku s letounem CASA C-295M. Hlavním úkolem je monitorování situace, poskytování služby vyhledávání a záchrany (SAR) a vzdušná zdravotnická evakuace. „Služba na Blízkém východě rozhodně není bez rizika. A proto jsem rád, že se bez nehod obešlo všech 176 letů, které jste vykonali ve prospěch mezinárodních pozorovatelů mise MFO,“ zhodnotil práci vojáků letecké jednotky náměstek ministryně obrany Daniel Blažkovec.

Irák, Kuvajt

V Iráku byla hlavním úkolem vojáků poradní a asistenční činnost pro místní ozbrojené složky. Zástupci Armády ČR byli zařazeni na velitelstvích misí jak na území Iráku, tak na spojenecké základně v Kuvajtu. Jejich působení je klíčové nejen z hlediska regionální stability, ale také v rámci plnění závazků České republiky vůči mezinárodním partnerům a NATO.

Mise NSATU – Německo

Nově se Česká republika zapojila do mise NATO Security Assistance and Training for Ukraine (NSATU) v Německu. Tato mise, která má své sídlo ve Wiesbadenu, se zaměřuje na výcvik ukrajinských ozbrojených sil, podporu jejich dlouhodobého rozvoje a koordinaci dodávek bezpečnostní pomoci. Do této mise NATO se zapojuje celkem 27 členských zemí NATO spolu s Austrálií a Novým Zélandem. Nasazení sil a prostředků pro operace v zahraničí řídí Velitelství pro operace AČR. Jeho velitel

generálporučík Václav Vlček nastoupeným vojákům poděkoval za jejich nasazení a vyzdvihl důležitost jejich práce právě za hranicemi České republiky. „Vaše účast v zahraničních misích významně přispívá k zajištění stability a bezpečnosti v rizikových regionech, čímž posilují bezpečnost České republiky, přispívají k mezinárodní spolupráci a míru a zároveň prokazují schopnost České republiky plnit své mezinárodní závazky,” dodal na závěr generálporučík Václav Vlček.

Text: mo.gov.cz, foto: prap. Petr Dohnal

PŘESNĚ NAVÁDĚNÁ GLSDB

VÝKONNÁ MUNICE PRO MODERNÍ DĚLOSTŘELECTVO

Po konci studené války se mohlo zdát, že salvové raketomety optimalizované pro konflikty vysoké intenzity už v budoucnosti nenajdou své uplatnění a že jde o relikv minulosti. Současné dění na Ukrajině i jinde ve světě ovšem takovýmto poněkud naivním vizím nenahrává a spíše ukazuje, jak tyto dělostřelecké prostředky jsou a nadále budou relevantní. Navíc, při použití pokročilých digitalizovaných systémů řízení palby ve spojení s přesně naváděnou municí lze ze salvových raketometů udělat zbraň dalekého dosahu, optimalizovanou k ničení zodolněných bodových cílů.

Salvové raketomety u nás

Poslední typ salvového raketometu vznikl v Československu pod označením RM vz. 70 (alternativně též RM-70) na přelomu 60. a 70. let 20. století jakožto vylepšení sovětského 122mm systému BM-21 Grad. Mezi roky 1971–1989 se ho v ČSSR vyrobilo přibližně 430 kusů, další stovky potom směřovaly do spřátelených zemí. Zatímco slovenské ozbrojené síly mezi lety 2001–2004 v rámci projektu MORAK/Modular zmodernizovaly část svých prostředků (26 střeleckých a 13 muničních vozidel) na standard RM vz. 70/85 Modular kompatibilní s municí NATO, Česká republika je mj. kvůli rozpočtovým škrtnům vyřadila bez náhrady ze služby. Dne 26. října 2010 uskutečnily české RM-70 své poslední ostré střelby, načež jejich provoz k tomuto datu skončil. Veškeré zbývající raketomety byly odprodány soukromým subjektům zabývajícím se obchodem s vojenským materiálem, které je v následujících letech přeprodaly do jiných zemí, kromě jiného i na Ukrajinu.

Z dnešního pohledu se úplná rezignace na provoz samohybných raketometů českou armádou jeví jako nepřilíš uvážené rozhodnutí, což dokazuje také fakt, že kromě neutrálního Rakouska tento druh techniky všechny státy

sousedící s ČR nadále mají ve svých arzenálech (navíc např. Německo a zejména Polsko hodlají počet salvových raketometů v nejbližší době výrazně navýšit). Argument, že Česko je příliš malá země pro takovou výzbroj, je lichý, neboť si ji momentálně pořizují i „nejmenší“ (nikoli ovšem procentem HDP vydávaným na svou obranu) členové Severoatlantické aliance jako Litva, Lotyšsko a Estonsko,

kterí se všichni rozhodli pro americký systém HIMARS.

Bojově prověřená munice

Jakousi ikonou moderních západních raketometů se po ruském vpádu na Ukrajinu stal právě zmíněný HIMARS, dodaný napadené zemi v počtu několika desítek kusů. Ten používá tři základní typy „chytřé“ munice, a sice

Puma GBU-39/B v módu vzdušného výbuchu nad cílovým nákladním autem

Grafické ztvárnění pumy GBU-39B/B alias Laser SDB, která může být součástí munice GLSDB.

taktické balistické rakety ATACMS s maximálním doletem (dle konkrétní verze) 300 km, řízené střely GMLRS s dosahem až 70 km a také teprve nedávno zavedené GLSDB (Ground-Launched Small Diameter Bomb) schopné zasahovat cíle na vzdálenost do 150 km. Zatímco typ ATACMS se již řadu let neprodukuje, GMLRS je na trhu sice stále dostupný, ale některé jeho výkony jej částečně limitují. Naproti tomu poslední jmenovaný a nejmodernější GLSDB přináší oproti klasické raketě letící po balistické trajektorii několik zřejmých výhod. GLSDB představuje výrobek americké společnosti Boeing a švédské zbrojovky Saab. Jak už samotný název napovídá, jedná se o kombinaci bojové části v podobě přesně naváděné klouzavé pumy GBU-39/B SDB I (Small Diameter Bomb) a pohonu tvořeného motorem z dříve vyřazených raket M26. Typ SDB se začal operačně používat od října 2006, přičemž během následujících pěti a půl let bylo vyrobeno na 10 tisíc kusů této přesně naváděné munice. Do současnosti toto číslo stoupl už na dvojnásobek, z něhož bylo 10 000 kusů použito v boji. Jde tedy o v praxi vyzkoušený výrobek nasazený např. americkým letectvem na Blízkém a Středním východě nebo ukrajinskými vzdušnými silami při obraně své země. Puma SDB má délku 1 800 mm a její průměr (se složeným výklopným křídlem) dosahuje 190 mm. Celková hmotnost je 130 kg, z čehož 93 kg tvoří průbojná tříštivo-trhavá hlavice schopná při dopadu proniknout téměř metrovou vrstvou železobetonu. V případě potřeby lze ale funkci zapalovače pumy nastavit také na okamžitý či dokonce vzdušný výbuch, takže SDB svůj cíl zasahuje shora velkým množstvím střepin. Integrovaný přijímač signálu GPS s tzv. anti-spoofingovým modulem, doplněný o inerciální navigační systém, zajišťuje munici GLSDB velmi vysokou přesnost zásahu. Velkým plusem GLSDB je relativně nízká cena (k výrobě slouží jinak nepotřebné raketové motory ze skladových zásob), více než dvojnásobný dolet oproti GMLRS a možnost manévrovat během letu. To výrazně zvyšuje pravděpodobnost zničení cíle (a ztěžuje činnost nepřátelské PVO) díky schopnosti zasáhnout stejný objekt z různých azimutů a úhlů několika střelami zároveň. Asociovaná puma SDB je k dispozici také ve verzi GBU-39B/B využívající laserové navedení v terminální fázi letu, což značí, že v případě zájmu zákazníka mohou mít GLSDB i schopnost zasahovat pohyblivé cíle.

Text: Dušan Rovenský, foto: Saab, Boeing a US DoD

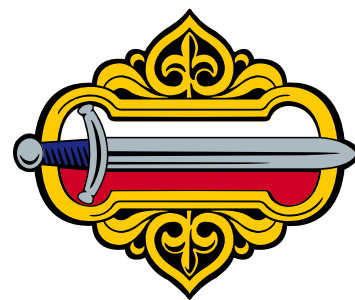

Ačkoli vítr či jiné vlivy počasí ovlivňují kurz letící střely GLSDB, naváděcí systém na bázi GPS/INS jej dokáže korigovat a zajišťuje přesnost dopadu do jednoho metru od zvoleného cílového bodu. Na sérii snímků ze zkoušek je dobře vidět průnik bojové části SDB z odolného úkrytem letounu.

Saab pro GLSDB vyvinul samostatné kontejnerové odpalovací zařízení, které lze namontovat na jakékoli odpovídající nákladní vozidlo. Na fotografii je zachycen odpal munice GLSDB z takového kontejneru.

KADETI ZÁŘILI U BALATONU

Biatlon – střelba z malorážkové zbraně (typická pro biatlon – laserové terče, položka vestoje a hned vkleče, do 120 s) s okruhem 3×300 m. Na fotce člen medailového týmu Jan V.

STŘÍBRO A PÁTÉ MÍSTO VYBOJOVALI VOJENŠTÍ STUDENTI Z MORAVSKÉ TŘEBOVÉ NA 5. ROČNÍKU INTERNATIONAL CADET CUP V MAĎARSKU

Studenti z Moravské Třebové hlásí zářivé úspěchy. Tamní Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola Ministerstva obrany obsadila druhé a páté místo v mezinárodní prestižní soutěži International Cadet Cup, jejíž 5. ročník hostilo Maďarsko. Na břehu Balatonu se ve dnech 7. až 10. dubna 2025 sešla v armádních dovednostech silná zahraniční konkurence. Proto letošní klání bylo nejvyrovnanější v historii. Rozhodovaly jednotlivé chyby a vteřiny. I když čeští zástupci neobhájili loňský historický triumf, od soupeřů si i tak vysloužili respekt a uznání.

Stříbro a páté místo přijali kadeti s nadšením. „Přestože jsme neobhájili zlato, odvážíme si nejen nezapomenutelné zážitky i zkušenosti, ale i nová přátelství, která jsou cennější než medaile. Přesto se příští rok pokusíme opět zaútočit na vítězství,“ řekl jeden z našich kadetů. Umístění na stupních vítězů se zrodilo v konkurenci šesti zemí, a to Maďarska, Velké Británie, Rumunska, Srbska, Rakouska a samozřejmě České republiky. Reprezentující státy dohromady vyslaly 10 družstev z vojenských středních škol.

Klíčem k úspěchu byla týmovost

Za Českou republiku tradičně nastoupila dvě čtyřčlenná družstva z Vojenské střední školy a Vyšší odborné školy Ministerstva obrany v Moravské Třebové, zpravidla ve složení tři chlapci a jedna dívka. Pro školu šlo již o pátou účast v této soutěži.

Kadeti během dvou soutěžních dní museli obstát v topografii, zdravotní přípravě, střelbě z airsoftových zbraní, v hodu granátem na přesnost, biatlonu (střelba a běh), na překážkové dráze, v labyrintu s orientací a štafetovém běhu se zbraní.

A jak studenti na prestižní klání trénovali? Příprava byla z větší části individuální, podle tréninkových plánů. Kadeti se v ní soustředili hlavně na fyzickou kondici, která je bezpochyby tím nejdůležitějším pro závod. Poslední týden včetně víkendu před odjezdem absolvovali soustředění, na kterém se zaměřili opět na kondici, ale i na sehranost na vodě, protože jedna z disciplín obsahovala i překonání vodní plochy na pramici. Důraz se kladl i na týmovou spolupráci.

Tempo od začátku určovali Maďaři, kteří si na konec odnesli zlato. O druhé místo svedl tuhý boj náš první tým s rychlými Rumuny. Díky

Pramice – ovládnání pramice a naložení vojenských beden s granáty, kterými se poté házelo na cíl i vzdálenost, to vše ještě proloženo střelbou z airsoftových zbraní. Na fotce medailový tým.

Unikátní překonání překážky v podání Petra Z.

Překážková dráha – dvoukilometrová trať s nejrůznějšími překážkami spíše podobnými Gladiator Race než typické vojenské překážkové dráze.

Labyrint – „orientační běh“ se sadou i falešných kontrol. Na fotce je Petr Z. (jediný účastník i loňského ročníku soutěže a loňský zlatý medailista).

skvělým výkonům ve všech disciplínách však Češi nakonec získali stříbro. Druhý český tým obsadil velmi solidní 5. místo s minimálním rozdílem bodů.

Hrdí a féroví Češi

Byť každý tým chce na International Cadet Cup uspět, cílem klání je poznat nové lidi, cizí armády a dozvědět se o jejich tradicích. Během setkání pak zbyl i čas na to se blíže seznámit a probrat nejrůznější témata. V současné době, kdy je mezinárodní spolupráce a vzájemný respekt důležitější než kdy dříve, akce jako International Cadet Cup připomíná, že jsme především spojenci, partneři a hlavně lidi, uvědomují si kadeti z Moravské Třebové a dodávají: „Jsme hrdí, že jsme mohli reprezentovat Českou republiku nejen výkony, ale i férovým a přátelským přístupem. Věříme, že si nás ostatní země budou spojovat nejen s výdrží a bojovností, ale také s upřímností a smyslem pro humor.“

Text: Petr Zítka, foto: Radka Zavřelová

Cíl – na fotce jsou oba týmy složené z žáků 3. ročníků a jednoho žáka 2. ročníku.

Vyhlášení – oba týmy na stupních vítězů s vedoucími družstev z řad vojáků z povolání, kteří připravovali týmy na závod, a s nimi maďarský tlumočník do angličtiny.

ARMÁDA OBSADILA NÁPLAVKU

Seskoky výsadkářů z vrtulníku do Vltavy, boj zblízka, výcvik služebních psů, výsadek z člunu, slaňování vojáků z vrtulníku na ponton. To byly největší taháky, které přilákaly na 20 tisíc lidí na pražskou Náplavku. Oba břehy na Rašínově a Hořejším nábřeží obsadila armáda s moderní technikou a dynamické ukázky vojáků odměňovali návštěvníci hlasitým potleskem. Akci oficiálně zahájili ministryně obrany Jana Černochová a náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Karel Řehka.

„Jsem ráda, že vás tu mohu všechny přivítat, a to i díky panu primátoru Svobodovi a oběma starostům Prahy 2 a Prahy 5. Díky nim vám mohou vojáci a armáda představit nejen vojenskou techniku, ale na vlastní oči máte možnost vidět něco z jejich speciálního výcviku,“ přivítala úvodem přítomné ministryně Jana Černochová a ve svém projevu zdůraznila význam moderní armády s bohatou historií. „Válkám a konfliktům se chceme všichni vyhnout, chceme moderní silnou armádu, odhodlané vojáky a vojákyně, ale chceme také silnou společnost, která se za svoje vojáky a za svoji armádu postaví a bude stát bok po boku v jejím úsilí,“ zdůraznila ministryně.

Její slova doplnil i náčelník Generálního štábu AČR armádní generál Řehka. „Dnes se vám tu představí naše armáda s moderní technikou a setkáte se tu s vojáky, kteří tuto techniku obsluhují. Pořád platí, že nejdůležitějším prvkem v armádě jsou lidé. Jsou to zkušení profesionálové, kteří tvoří armádu, na kterou se můžete spolehnout,“ řekl mimo jiné generál Řehka.

Průlet vrtulníků, seskok výsadkářů, boj zblízka

Na Rašínově nábřeží začal program pěkně zostra dynamickou ukázkou boje zblízka, kterou se blýskli studenti vojenské střední školy z Moravské Třebové, poté se výcvikem služebních psů představili vojenští policisté. Nechyběla přehlídka vojenských uniforem a o hudební doprovod se postarala Vojenská hudba Olomouc. Všichni pak čekali na největší tahák programu – na seskoky výsadkářů přímo do Vltavy, záchranu tonoucích z vrtulníku, slaňování z vrtulníku na plovoucí ponton i na přehlídku dynamických zásahů speciálních jednotek.

„Pro diváky jsme připravili akční program s dynamickými ukázkami a myslím, že kdo na Náplavku dorazil, určitě nelitoval,“ konstatovala

Daniela Hölzelová, vedoucí oddělení PR odboru komunikace Ministerstva obrany. „Celou akci jsme začali připravovat ve spolupráci s jednotlivými útvary české armády, ale i se všemi složkami státní správy a samosprávy a dalšími institucemi už v minulém roce. Vyčázeli jsme ze zkušeností před dvěma lety, kdy se akce konala poprvé a my se drželi s ukázkami trochu při zemi. Letos jsme už byli trochu odvážnější a seskoky výsadkářů, průlety vrtulníků i výsadek ze člunu přidaly na atraktivitě. Akci si užili návštěvníci, ale i vojáci, pro které byly všechny ukázky techniky i výcviku určitým zpestřením jejich každodenní práce,“ řekla Daniela Hölzelová a připomněla,

že touto akcí chtěla armáda představit nejen moderní techniku, ale zároveň připomenout významné výročí konce druhé světové války. „Osmdesát let svobody není samozřejmost a touto akcí jsme chtěli zároveň vyjádřit úctu a poděkování všem, kteří se o ni zasloužili,“ dodala Hölzelová.

Příprava se vyplatila

Armáda a organizátoři začali akci připravovat už od časného rána. Technika najížděla už od pěti hodin. A zkušenosti z akce před dvěma lety se hodily. „Všechno muselo být předem připravené, technika se přepravovala z jednotlivých útvarů napříč republikou,“

informovali organizátoři. „Trasa musela být do posledního puntíku naplánovaná, včetně propočítání zátěže techniky, která mnohdy váží několik tun. Ale všechno klaplo, akce se vydařila, včetně večerního odjezdu zpátky k útvarům.“

Armáda bodovala u dětí i dospělých

Už od samého rána se trousily na oba břehy Vltavy skupinky dětí z mateřských, základních i středních škol. Stánky jednotlivých útvarů byly v obležení, děti obdivovaly techniku, kterou si mohly i vyzkoušet, ale ani dospělí se nedali zahanbit a zajímali se o techniku, se kterou se ještě neměli možnost setkat. Plné ruce práce měli i náboráři z rekrutačního střediska, kteří zájemcům o službu v armádě předávali informace.

Návštěvníci si mohli zblízka prohlédnout obrněné vozidlo TITUS, houfnici DANA, obrněný transportér Pandur, nechybělo lehké bojové vozidlo Kajman, pancéřovaná sanitka ani speciální vozidla vojenských chemiků. Pro milovníky historie byly připraveny protiletadlové kanony, kanadské pásové vozidlo Windsor Carrier Mk.I nebo maketa druhoválečného bojového letounu Spitfire.

„Připravit tuto akci bylo náročné, jsou za tím tisíce hodin práce a přípravy, ale určitě nikdo z nás nelituje. Stálo to za to, akce se vydařila a jsme rádi, že jsme všem návštěvníkům připravili bohatý program, kde se mohli na jednom místě setkat s technikou a vojáky, kteří do Prahy přijeli ze svých útvarů takřka ze všech koutů republiky,“ dodala závěrem Daniela Hölzelová.

Text: Jana Deckerová, foto: Jan Schejbal

ARMÁDA NA

NÁPLAVCE 2025

Foto: Jan Schejbal

NÁPLAVKA I SE SPORTOVCI ASC DUKLA

DISCIPLÍNY Z MODERNÍHO PĚTIBOJE LÁKALY

Na Náplavce v Praze bylo 20. května nebyválně rušno. Tisíce dospělých a dětí. A všichni nepřišli na trhy či kochat se pohledem na Vltavu, ale na akci Armáda na Náplavce, která měla tentokrát i připomenout 80. výročí konce 2. světové války. A koukat bylo opravdu na co. Vojská technika a vybavení armády, ale i nesmírně zajímavé ukázky třeba výcviku služebních psů, průlet vrtulníků a seskok vojáků z nich do vln Vltavy, výsadek ze člunů.

A pochopitelně u toho nemohl chybět ani prezentační stánek Armádního sportovního centra Dukla, který navštívila i ministryně obrany Jana Černochová. A bylo u něj živo nebyválně. Hlavně děti a mladí se tlačili ve frontě, aby si vyzkoušeli střelbu v pozici moderního pětibojaře, hned vedle pak měli možnost nasadit si kuklu a objevit kouzlo šermířského umění. Zájem si pochvaloval ředitel armádního klubu Pavel Benc, ale i další zástupci ASC.

Další zpestření přinesla netradiční exhibice kanoistů a veslařů. Zaplněná Náplavka tak viděla dopolední souboj veslařské párové čtyřky (Jan Fleissner, Jan Potůček, Jan Čížek, Filip Zima) se čtyřkajakem (Vilém Kukačka, Jan Vorel, Michal Kulich, Václav Termer). Sázky

se nebraly, ale obě lodě Dukly po hladině na dvousetmetrové trati svištěly hodně rychle. A kdo byl vítěz? Diváci na břehu a na vodě těsně kanoisté. Další rozruch přišel se začátkem autogramiády. Za stůl s tužkou či fixem v ruce se svými fotografiemi usedli moderní pětibojař Matěj

Lukeš, šermíř Jan Kuf a spolu s nimi běžec Jakub Holuša. Přestože tlačence byla veliká, tak se dostalo na všechny, stejně jako odpoledne při autogramiádě úspěšných reprezentačních střelců Petra Nymburského, Matěje Rampuly či legendárního atleta Pavla Masláka.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

BĚH PRO VÁLEČNÉ VETERÁNY

TISÍC OSM SET KILOMETRŮ ZA ČEST A SOLIDARITU

Vojáci 22. základny vrtulníkového letectva Náměšť nad Oslavou dokončili 15. května ve 22.30 štafetový běh kolem hranic České republiky. Během devíti dnů překonali 1 800 kilometrů, a to ve dne i v noci a za každého počasí.

Akci organizuje 22. základna vrtulníkového letectva Náměšť nad Oslavou již po několikáté a stala se z toho tradiční akce. „Není to jen o fyzickém výkonu,“ říkají organizátoři. „Jde především o výraz úcty k válečným veteránům a zároveň běháme pro dobrou věc – chceme podpořit i Vojenský fond solidarity, který pomáhá těm, kdo se ocitnou v obtížné a někdy i neřešitelné situaci. Děkujeme všem, kteří se zapojili, ať už během, nebo příspěvkem. Vaše podpora má velký význam.“

Text a foto: 22. zVrL

DŮLEŽITÉ JE MÍT CÍL. V ESPORTU I V ŽIVOTĚ

Bojové sporty patří mezi nejkomplexnější sporty vůbec. Člověk musí zapojit všechny svalové partie, musí umět rozdávat tvrdé rány, ale zároveň sportovci disponují morálními hodnotami, jako je pokora, disciplína nebo čest. MMA (Mixed Martial Arts – smíšená bojová umění) je bojovým kontaktním sportem, který vzešel z mnoha disciplín, jako je thajský box, karate, judo, džiu-džitsu či vale-tudo. Kombinuje zápas vestoje, kopy a údery a boj na zemi, součástí jsou i páky, škrcení či údery. Tomuto náročnému sportu se věnuje četař Dominik Humburger a jeho poslední úspěch stojí za to. Zajímalo nás, jak dlouho se tomuto sportu věnuje, ale i to, zda mu pomáhá i v jeho současné službě u 31. pluku radiční, chemické a biologické ochrany v Liberci.

Jak jste se k tomuto sportu dostal a co bylo tím prvotním impulzem se mu věnovat?

Za vším byla zvědavost. Na střední škole mě oslovil můj kamarád Marek Linhart, jestli nechci zkusit trénink MMA. Ale už předtím jsem pět let boxoval a MMA jsem chtěl vyzkoušet, jaké to je bojovat komplexně, nejen rukama. Zpětně to hodnotím i tak, že to byla dobrá příprava na moje budoucí působení v armádě.

Máte nějaký vzor a co pro vás osobně tento sport znamená?

Mým vzorem je Yoel Romero, kubánský bojovník v UFC, a potom hned můj trenér Petr Kníže. Oba jsou legendami v MMA, jsou stále aktivní a zápasí i přes pokročilý věk, blíží se k padesátce. Když se zamyslím, tak MMA je taková cesta mého života. Naplňuje mě a udává správný směr.

Jak vypadá takový běžný trénink, na co je nutné dát důraz při přípravě?

Trénuji dvakrát denně šest dní v týdnu. Důraz se klade na techniku, fyzickou kondici, ale také mě zajímá můj protivník. Každý je jiný, proto se příprava musí speciálně zaměřit na konkrétního soupeře, podle jeho schopností a jeho bojového stylu.

Je to přece jen kontaktní sport, jak hodně bolí, jak je důležitá regenerace?

Sice je to kontaktní sport, občas bolí, ale radost z vítězství vykompenzuje bolest a šrámy. Regenerace po zápase je samozřejmě důležitá jako v každém jiném sportu, který se dělá na profesionální úrovni. Nemám nic, co bych upřednostňoval, snažím se využívat všechny možné dostupné varianty regenerace, jako je fyzioterapie nebo kryosauna. Největší

regenerací je pro mě ale doba strávená s rodinou, s přítelkyní a mými psy.

Jak se liší klasický trénink od přípravy na soutěž?

Největší rozdíl je v intenzitě a typu tréninku. Čím blíže zápasu, trénink se musí směřovat více na kondici a dynamiku s rychlostí. Mimo zápasové období se věnuji především taktice a zdokonalování techniky boje.

Jaké soutěže už jste absolvoval?

V dorosteneckém věku jsem byl členem české reprezentace v boxu, a co se týče MMA, tak jsem byl dva a půl roku v organizaci KSW a letos jsem přestoupil do organizace Oktagon.

Zápasů máte za sebou hodně, ale jakého posledního úspěchu jste dosáhl?

Co byste doporučil případným zájemcům, kdyby se tomuto sportu chtěli věnovat?

Ať se určitě nebojí do toho jít. Bojové sporty jsou skvělým způsobem, jak zlepšit svou fyzickou kondici, sílu a vytrvalost. Naučí vás techniky, které vám mohou pomoci v případě, že se ocitnete vy nebo někdo ve vašem okolí v nebezpečné situaci. Ale má to i další benefity. Pravidelný trénink a dosažení cílů vám mohou nejenom zvýšit sebevědomí, ale naučí vás pokoře i disciplíně.

Text: npor. Pavel Tichý, foto: archiv čet. Dominika Humburgra

Můj poslední zápas byl v rámci letošního galavečera Oktagon 70 v Karlových Varech 26. dubna, kdy jsem vyhrál ve druhém kole způsobem TKO nad Samuelem „Pirátem“ Kryštofčem. Tohoto vítězství si hodně cením. Ale usnout na vavřínech se nedá. Takže jede se dál.

Jde skloubit služba v armádě s tímto sportem? Dá se to zvládnout?

Skloubit profesionálního zápasníka s aktivní službou vojáka je složité, hlavně časově. Ale snažím se nikde nic neošidit. Na straně sportovní by se mi to vymstilo a jako vojákoví by mi to neprošlo. Ale díky podpoře mých velitelů a armádě jako celku se mi daří obě tyto profese skloubit.

To, že tento sport bolí, jsme už zmínili. Ale co je podle vás na tomto sportu nejtěžší?

Nejtěžší je srovnat si všechno v hlavě. Proto jsem mluvil o tom, že tento sport je pro mě cesta. Musíte mít cíl a za tím jdete. A cílem je vždy další soupeř. Vítězství jsou fajn, potvrdí, že příprava byla stoprocentní a endorfiny jedou. Prohry jsou ale také cenné, ukážou vám vaše slabiny a vy víte, že na těch musíte zapracovat a zaměřit na ně trénink. Zkrátka po té cestě jdete stále dopředu a snažíte se být ve stále lepší formě.

ARMÁDA PODÁVÁ POMOCNOU RUKU TĚM, *na které se často zapomíná*

V rámci sportovní a zároveň charitativní akce Běh barev opět spojili síly vojáci ze 73. tankového praporu a 91. skupiny informačního boje, aby podpořili dvě důležité organizace – Chráněné bydlení Pastelky a Chráněné bydlení Klíč. Akce se letos uskutečnila 10. května s ještě větší účastí handicapovaných osob než v minulém roce a přinesla nejen barevnou podívanou, ale především laskavá srdce vojáků a lidský rozměr.

Vyzdvihnout si zaslouží zejména četař Petr Stach ze 73. tankového praporu a kapitánka Petra Kroutilová z 91. skupiny informačního boje. Tito příslušníci armády svým osobním nasazením a nezištnou pomocí symbolizují pravé hodnoty služby, jako jsou lidskost a ochota podat pomocnou ruku těm, kteří ji nejvíce potřebují. Jejich příklad inspiruje

nejen kolegy ve zbrani, ale i širokou veřejnost. Armáda České republiky tímto opět dokazuje, že její poslání nekončí za hranicemi výcvikových prostor ani mezinárodních misí. I v době, kdy se připravuje na náročné operační úkoly a čelí stále komplexnějším hrozbám, její příslušníci nacházejí čas a energii na aktivity, které pomáhají a připomínají hodnoty solidarity, sounáležitosti a lidskosti.

Běh barev není jen sportovní událostí, ale také symbolem propojení světů, které se běžně míjejí. Díky takovým akcím dostávají tyto světy příležitost se navzájem poznat, respektovat a inspirovat. A právě v tom spočívá skutečná síla uniformy – v ochotě pomáhat tam, kde jiní mlčí.

Text a foto: čet. Petr Stach a nrtm. Denisa Menšíková

SUPERMARATON PROVĚŘIL TÝMOVOU SPOLUPRÁCI

„Vítejte na Bagdádských 50 mílech prvního štafetového supermaratonu na základně Union 3,“ přivítal účastníky závodu na startovní čáře koncem února nad ránem velitel 13. úkolového uskupení AČR Irák plukovník Petr Vohralík. Sportovní klání přilákalo 19 týmů složených z dvou až deseti závodníků. Na jednomílové trati, kterou musely týmy překonat padesátkrát, tak následně změřilo síly celkem 170 běžců.

Každý tým musel zdolat padesát jednomílových úseků, což je více než 80 běžeckých kilometrů v nohách. „Rozvržení střídání bylo součástí týmové strategie, která musela zohlednit nejen běžecké schopnosti jednotlivých členů týmů, ale zejména jejich pracovní úkoly a režim. Některé týmy tak sázely na časté střídání, jiné na delší úseky jednotlivců a některé se musely spolehnout na vytrvalost svých reprezentantů, kteří zůstávali na trati, dokud se nedostavil následující běžec,“ konstatoval český velitel při předávání medailí a diplomů. Ty předal nejprve francouzskému týmu, který cílovou pásku přetnul jako první, a to v čase 5 hodin a 25 minut. Následovaly týmy Dánska a Chorvatska.

Základem byla týmová spolupráce

Svůj tým postavil i český kontingent, který zajišťoval organizaci celého sportovního klání. V čele národního týmu, složeného z našich příslušníků působících v NMI (NATO Mission Iraq) a v OIR (Operation Inherent Resolve), stál velvyslanec České republiky pan Jan Šnidauf, následovaný konzuly, kteří na trase otestovali své limity do krajnosti. Český tým zdolal

supermaratonskou porci kilometrů v čase 6 hodin a 10 minut.

Závod ukázal nejen fyzickou zdatnost a týmového ducha účastníků, ale také posílil vzájemné vazby mezi spojeneckými jednotkami a zviditelnil početně malý, ale o to úspěšnější český příspěvek do misí v Iráku. „Příslušníci

ostatních národů ocenili zejména týmovou povahu této výzvy, protože všechna ostatní dosavadní sportovní zápolení byla individuální,“ zhodnotil na závěr plukovník Vohralík.

UMĚLÁ INTELIGENCE A ZKOUŠKA Z ANGLIČTINY PODLE STANAG 6001

V době, kdy umělá inteligence (z anglického výrazu Artificial Intelligence, tedy AI) proniká do všech oblastí našich životů, se mění i výuka angličtiny ve vojenském školství a vzdělávání, mnohdy korunovaná zkouškou z jazyka dle normativu STANAG 6001. Kromě studentů se na zkoušku připravuje mnoho pracovníků resortu. Vedle tradičních nástrojů a způsobů přípravy přicházejí nové, jimž bezesporu kraluje právě umělá inteligence a její možnosti, které až berou dech.

V tomto článku se s vámi chci na základě své zkušenosti z výuky angličtiny při Univerzitě obrany podělit o některé tipy, jak nám může AI v přípravě na zkoušku pomoci vylepšit individuální přípravu i práci v hodině. I když nyní vzniká mnoho generativních nástrojů AI, v tomto článku se odkazuji na ChatGPT a Copilot, které používám.

JAK Z NÁSTROJŮ AI ZÍSKAT PŘESNOU ODPOVĚĎ?

Abychom pro naše jazykové účely a přípravu na zkoušku podle STANAG 6001 získali co nejpresnější odpovědi v nejkratším možném čase, je důležitý nástroj AI (ChatGPT, Copilot apod.) v jeho promptovacím okénku správně navést. Proč? Tyto nástroje využívají modely velkého jazykového rozsahu (LLM), které jsou trénovány na obrovském množství textových

dat a dokážou generovat odpovědi na základě zadaných textových promptů. Mezi tyto LLM modely patří například „chatboti“, už nyní využívaní mnoha velkými společnostmi v rámci komunikace se zákazníky. Můžeme také využívat nástroje „automatizovaného psaní“ pro generování různých článků, blogů či marketingových textů, můžeme s nimi lépe překládat nebo analyzovat texty obsáhlých souborů.

JAK ZACÍLIT NÁSTROJ AI S OHLEDEM NA ÚROVEŇ STANAG ZKOUŠKY?

Pokud jde o cílenou přípravu na STANAG zkoušku, lze z internetu využít mnoho informací o podobných zkouškách (např. British Cambridge zkoušky z anglického jazyka), jelikož k těm na netu existuje mnoho informací, cvičných testů, pokynů apod. V rámci obecné orientace je také dobré vědět, že pro jazykové úrovně v Evropě existuje Společný evropský referenční rámec (CEFR) s vědomím, že STANAG zkouška je specifická jak svým složením, tak obsahem. Její specifika zahrnují například skutečnost, že jednotlivé kategorie (poslech, mluvení, čtení, psaní) se svými specifickými požadavky je nutné k úspěšnému složení zkoušky zvládnout samostatně s tím, že výsledek STANAG zkoušky má vlastně čtyři známky (ve výše uvedeném pořadí kategorií).

Toto definuje Standardised Language Profile (SLP), tj. standardizovaný jazykový profil. Pokud jste například u zkoušky STANAG dosáhli úrovně SLP2 se známkami 2-2-2-2, splnili jste požadovaný stupeň ve všech kategoriích a můžete slavit. Níže uvedená tabulka ukazuje podobnost mezi úrovněmi STANAG zkoušky testované v České republice s úrovněmi dle CEFR a označením British Cambridge zkoušek. Pro naše účely bude také užitečné vědět, že úroveň SLP1 je „elementary“, SLP2 je „intermediate“ a úroveň SLP3 je „advanced“.

CO NAJDU V TEXTU A VE VIDEU POD QR KÓDEM?

V textu pod QR kódem naleznete bližší tipy, jak generativní nástroje AI využít k přípravě na jednotlivé kategorie STANAG zkoušky, jak kromě Grammarly při psaní generovat a opravovat texty, jak líp mluvit s AI tutorem a vytvořit si nahrávky s nástroji Text-to-speech. Text také nabízí další postřehy k AI a přípravě na STANAG zkoušku, pokud chcete u zkoušky obstát a nemáte zrovna po ruce učitele či možnost účasti v nějakém armádním kurzu AJ. Jsou zde také tipy pro učitele a aplikace k přípravě na hodinu.

Ve videu pod QR kódem pak najdete základní návod, jak začít s promptováním.

Přeji vám u STANAG zkoušky hodně úspěchů.

STANAG na úrovni SLP1	A1-A2	KET	elementary
STANAG na úrovni SLP2	B1	PET	intermediate
STANAG na úrovni SLP3	B2+/C1	FCE/CAE	advanced

JAK MOHU VYUŽÍT AI PŘI PSANÍ?

Možnosti jsou téměř nepřeberné. V rámci psaní (které bývá často pro studenty velkou výzvou) mohou například vygenerovat zadání psací úlohy, doladit odevzdanou práci studenta, provést tabulkovou opravu po větách, zhodnotit úroveň psaní, získat tipy na opravu, rozbor a vysvětlení gramatiky nebo vygenerovat nový text na základě původního zadání. Stačí jen správně dotaz „napromptovat“, tedy zadat do chatovacího okénka nástroje ChatGPT nebo Copilot. K tomu jsem na svůj nedávno založený YouTube kanál Jitka STANAG nahrála video, ve kterém zmiňuji i několik tipů, jak v ChatGPT zacházet s promptovacím okénkem a jak efektivně promptovat.

MŮŽE MNE AI NAUČIT PSÁT TEXTY NA STANAG ZKOUŠKU?

Pokud jde o ChatGPT, můžete využít přednastavené modely, které najdete v podnabídce „Prozkoumat modely GPT“ na liště vlevo. Tyto modely jsou navrženy tak, aby vám pomohly s různými úkoly včetně psaní. Můžete si zde nechat vytvořit cvičný text, aniž byste museli od začátku promptovat a vysvětlovat, co chcete. To je skvělý způsob, jak začít a získat představu o tom, jak by měl váš text vypadat. AI také nabízí širokou paletu jiných nástrojů. Mezi volně dostupné patří i překladače jako Google Translate a DeepL. Pro přesnější překlady a lepší pochopení jednotlivých slovíček za sebe doporučuji online slovník na Seznamu, který zná asi každý, nebo online slovník vydavatelství Lingea. Na rozdíl od překladačů zde najdete jednotlivá slova, jejich další významy a slovní spojení, možnost poslechnout si jejich výslovnost (kliknutím na ikonu „reproduktoru“) a kvalitní detaily včetně typických spojení, synonym, antonym apod.

JAK POMŮŽE GRAMMARLY?

Nástroj Grammarly (k jehož použití mám na YouTube kanále Jitka STANAG také video) může (i ve své verzi zdarma) pomoci s identifikací pravopisných a dalších chyb. Grammarly také nabízí návrhy na zlepšení stylistiky a srozumitelnosti textu. Navíc jej lze propojit s Google účtem a používat ho přímo v aplikacích jako Word, Gmail apod. Grammarly tak může psát a opravovat texty v reálném čase, což je skvělé pro každého, kdo potřebuje například rychle napsat svůj e-mail a mít jistotu, že bude správný a že bude znít dobře. Je dobré mít Google účet, protože kromě přihlášení do Grammarly a získání verze zdarma se s ním automaticky můžete rychle přihlásit jako ověřený uživatel do nepřeberné škály různých AI aplikací, aniž byste se museli složitě registrovat a pamatovat si hesla.

JAK MI AI POMŮŽE S PŘÍPRAVOU NA ÚSTNÍ ZKOUŠKU?

Při mluvení lze s AI vést cílený rozhovor na dané téma, kdy hlasově zadám česky či jiným jazykem role a vysvětlím, na jaké téma bude probíhat rozhovor. Lze trénovat role-play nebo například u SLP3 úrovně debaty na různá odbornější témata, generovat otázky na daná témata apod. Pokud budu potřebovat pomoci s gramatikou, lze nástroj AI požádat o jednoduché vysvětlení různých gramatických pravidel. Ptát se mohu česky, anglicky či jiným jazykem. Čím přesnější bude mé zadání, tím přesnější dostanu odpověď. Platí ale, že nástroje AI tzv. halucinují, tedy si mohou vymýšlet, a že odpověď nemusí být přesná a správnost odpovědi si musím ověřit. V našem jazykovém světě ale tato „halucinující“ kreativita není zas tak na škodu, neboť při přípravě na zkoušku musíme být kreativní a nejde o přesná data.

PROČ JSOU NÁSTROJE TEXT-TO-SPEECH ZAJÍMAVÉ?

AI nástroje jako TTS Maker pro angličtinu a placený Voicemaker pro ostatní jazyky transformují text na řeč, což pomáhá při přípravě na ústní zkoušku. Mohu si z připravených textů vytvořit nahrávky a opakovaně je poslouchat. Tuto metodu jsem úspěšně používala v kurzech SLP1 i SLP2, kde si studenti vyráběli nahrávky na témata jako práce, koníčky, byt či dům, rodina apod., a pak své osobité nahrávky používali jako přípravu na zkoušku.

TTS Maker jsem také použila k vytvoření nahrávek diktátů z problematických slov, sestavených z Grammarly zpráv studentů po opravě jejich psaní. Zjišťujeme totiž, že mnoho studentů studovalo angličtinu spíše „foneticky“, tj. málo psali, a i když mohou „pěkně mluvit“, často nemají „vypsanou ruku“. Proto bývá často psaní nejtěžší, což zpětně odkazuje na nedostatečný předchozí trénink.

EXISTUJÍ NÁSTROJE AI PŘIPRAVENÉ ROVNOU PRO UČITELE ANGLIČTINY?

Studium angličtiny po celém světě je velký byznys a je po něm obrovská poptávka. Proto už vznikly i aplikace pro učitele angličtiny, které zdarma poskytují jen určité funkce, ale v placené verzi mohou být neocenitelným pomocníkem. Jednou z nich je Twee, která kromě zajímavých možností ve verzi zdarma umožňuje ve své placené podobě například pracovat s YouTube videi, generovat text z videa a poté vytvářet různé aktivity do výuky.

Jestli má někdo z učitelů rád práci s videi, Twee se může stát jeho preferovaným nástrojem, pokud je ochotný do placené verze investovat.

JAKÉ JSOU DALŠÍ ZAJÍMAVÉ APLIKACE, KTERÉ U NÁS UČITELÉ REÁLNĚ POUŽÍVAJÍ?

Dnes existuje mnoho nástrojů a jejich počet stále roste. Kromě překladačů a nástrojů typu Text-to-speech (převádějících text na mluvenou řeč) jsou zde i Voice-to-text nebo Speech-to-text nástroje (převádějící mluvenou řeč na psaný text), a mnohé další. Práci s obrázky nabízí generativní nástroje jako ChatGPT, Copilot a DALL-E. Někteří kolegové rádi používají interaktivní výukové nástroje jako Quizizz nebo Kahoot!. Na psaní můžeme také využít asistenční nástroje jako Grammarly, o kterém jsem se již zmínila. Těchto nových aplikací a nástrojů přibývá každým dnem jako hub po dešti. Proto doporučuji zapátrat na internetu, a pokud jste ještě nezačali, zkuste nástroje jako ChatGPT či Copilot. Ty mohou přinést nové možnosti nejen do výuky, ale také naši každodenní práci výrazně ulehčit.

NAJDE MI CHATGPT NEBO COPILOT POSLEDNÍ UDÁLOSTI?

Bohužel ne. Je důležité si uvědomit, že tyto generativní nástroje AI nejsou vhodné pro vyhledávání aktuálních událostí, protože jejich datové sady jsou zamražené k určitému datu. To platí především pro jejich bezplatné verze. Každá placená verze je aktuálnější, ale stále pracuje s určitou „zastaralou datovou sadou“. Mám dobrý tip, jak zjistit datum ukončení datové sady. Zkuste se například v „promptovacím“ okénku zeptat, kdo je v dané zemi poslední představitel na nějakém zvoleném postu. Pokud zjistíte, že váš generativní nástroj AI zná jen předchůdce této osoby, můžete dál chytře dotazováním zjistit proč a do kdy má svá disponibilní data.

Pokud se na zkoušku STANAG nyní chystáte, přeji vám za sebe i ostatní jazykáře u zkoušky hodně úspěchů.

Jitka Syslová

lektorka jazyků a youtuberka na kanále Jitka STANAG
...a v neposlední řadě nadšená lektorka angličtiny

HLAVNÍ CÍL: OBRANA A BEZPEČNOST

Ve slovenském výcvikovém prostoru Lešť bylo koncem letošního května zahájeno mezinárodní cvičení Strong Lineage 2025, které je součástí aliančního obranného konceptu (NATO Force Model – NFM). Jeho cílem je zajistit rychle dostupné a dobře vycvičené síly připravené reagovat na jakoukoliv hrozbu. Jedná se o jedno z nejvýznamnějších cvičení mnohonárodní brigády, jejímž členem je i 6. úkolové uskupení Armády České republiky. NATO si tak ověřuje vysokou připravenost k obraně a jasně ukazuje odhodlání zajistit bezpečnost na celém svém území.

„Klíčovým momentem cvičení byla aktivace tzv. on-call jednotek – sil, které drží pohotovost ve svých domovských posádkách a v případě potřeby se přesouvají do prostoru nasazení. Kromě české minometné baterie a velitelské roty 41. mechanizovaného praporu, které doplnily síly již nasazeného kontingentu, byly aktivovány i další koaliční jednotky ze Španělska, Slovinska či Rumunska,“ vysvětlil velitel 6. úkolového uskupení AČR na Slovensku podplukovník Jiří Pazděra.

Tisíce vojáků a stovky kusů techniky

Zvláště u některých států šlo o logisticky velmi náročné operace. Například španělské jednotky absolvovaly kombinovaný přesun po silnici a námořní transport přes Středozemní moře, aby dorazily na Slovensko včas a připravené na zapojení do výcviku. Celkově se do cvičení zapojily tisíce vojáků a stovky kusů techniky.

České jednotky určené k aktivaci musely během několika dnů zorganizovat rychlý nástup, připravit osobní výstroj a výzbroj a zajistit veškerý materiál nezbytný pro vedení bojových operací – od munice všech typů, přes zásoby vody, potravin a náhradní díly, až po spojovací prostředky. Část zásob bylo nutné vyzvednout ze skladů po celé republice, odkud byly co nejrychleji přesunuty do posádek a naloženy na techniku.

Vlastní přesun ze Žatce do Leště proběhl ve dvou dnech a zahrnoval trasu dlouhou více než 700 km. Kolona čítala přes 40 vojenských vozidel, deset kontejnerů zásob a přibližně stovku vojáků. Zastávkou na trase byl Vyškov, kde vojáci přenocovali. Přesun zároveň sloužil jako praktický výcvik reakce, organizace a mobility jednotek při pohybu po vlastní ose.

Připravenost v reálných podmínkách

Po příjezdu na místo byly české i další alianční jednotky okamžitě rozmístěny v přidělených prostorech a zahájily činnost.

„Nasazení sil a prostředků Armády ČR je v gesci Velitelství pro operace. To řídilo samotnou aktivaci české jednotky držící pohotovost k posílení mnohonárodní alianční brigády na Slovensku. Cvičení Strong Lineage 2025 je praktickým potvrzením schopnosti jednotek NATO rychle reagovat, přesunout se na velkou vzdálenost a efektivně operovat v rámci aliančního velení. Pro české vojáky jde o další příležitost ukázat, že patří mezi spolehlivé a profesionální partnery,“ shrnul na závěr generálporučík Václav Vlček, velitel Velitelství pro operace.

Text: prap. Marek Waic, foto: rtm. Patrik Růžička

ZLOČINY SOVĚTSKÉHO SMERŠ NA ČESKOSLOVENSKÉM ÚZEMÍ

Během závěrečných bojů druhé světové války obsazovala území československé republiky Rudá armáda. Obyvatelé s ulehčením vítali sovětská vojska jako osvoboditele od nadvlády nacistického Německa. Kromě toho ale měla sovětská vojenská přítomnost i množství závažných důsledků, které negativně ovlivnily životy občanů země a vrhly stín na období konce války. Byly to svévolně vykládaná otázka tzv. válečné kořisti a demontáží průmyslového zařízení, otázka vyživování Rudé armády na našem území, kriminální činy sovětských vojáků a konečně i nezákonné působení sovětských zpravodajských služeb v Československu.

Z posledně zmíněné oblasti šlo především o působení sovětské bezpečnostní složky se zvláštním názvem SMERŠ (Smert špionam!), která byla součástí sovětské vojenské kontrarozvědky. Vznikla koncem roku 1942 pod vedením Viktora S. Abakumova, tehdy současně náměstka lidového komisaře obrany. Oficiálně vznik organizace potvrdil výnos Rady lidových komisařů z 19. dubna 1943. Úkoly SMERŠ byl jednak boj proti defetismu v Rudé armádě a potom postih sovětských občanů, kteří se v době války dostali do kontaktu s Němci. Proto SMERŠ vznikl právě v době obratu války, kdy Rudá armáda začala obsazovat území předtím kontrolovaná wehrmachtem.

SMERŠ měl pět operativních odborů. První stíhal armádní zběhy a odhaloval případy zrady nebo projevy defetismu. Druhý shromažďoval informace a vysílal své zvědy za německé linie, třetí rozšiřoval informace a rozdělával rozkazy a čtvrtý odbor zadržoval podezřelé vojáky a civilisty. Pátý odbor vytvářel tříčlenné tribunály a vynášel rozsudky, většinou tresty smrti. Činnost SMERŠ byla oficiálně ukončena v roce 1946, ale jeho činnost de facto pokračovala ještě v 50. letech.

SMERŠ měl na územích obsazených Rudou armádou především vyhledávat, sledovat a zatýkat nepřátele Sovětského svazu a komunistického hnutí. Na rozdíl od příslušníků NKVD nosili příslušníci SMERŠ standardní vojenské uniformy Rudé armády a dali se poznat jen podle zvláštních legitimací.

Ze strachu spolupracovala i policie

Aktivita SMERŠ i tajné policie NKVD probíhaly koncem války na československém území bez ohledu na československé zákony. V řadě případů se sovětskými orgány spolupracovali v dobré víře, ale i ze strachu příslušníci obnovené československé policie. Příslušníci SMERŠ začali zatýkat občany na československém území již na podzim 1944, kdy Rudá armáda vstoupila na území Podkarpatské Rusi. Šlo o tisíce internovaných: ukrajinští nacionalisté, nekomunistická rusínská inteligence, ale jednoduše i Maďaři nebo Němci, ti všichni byli deportováni na nucené práce do SSSR. Nejčastěji končili na Donbasu, kde obnovovali válkou zničené doly.

Příslušníci SMERŠ pak působili na Slovensku, a nakonec i na území Čech a Moravy. Mnoho zatčených a následně deportovaných pocházelo z území Slezska, z řad původně československých občanů, kteří sloužili za války ve wehrmachtu či pracovali v německém průmyslu.

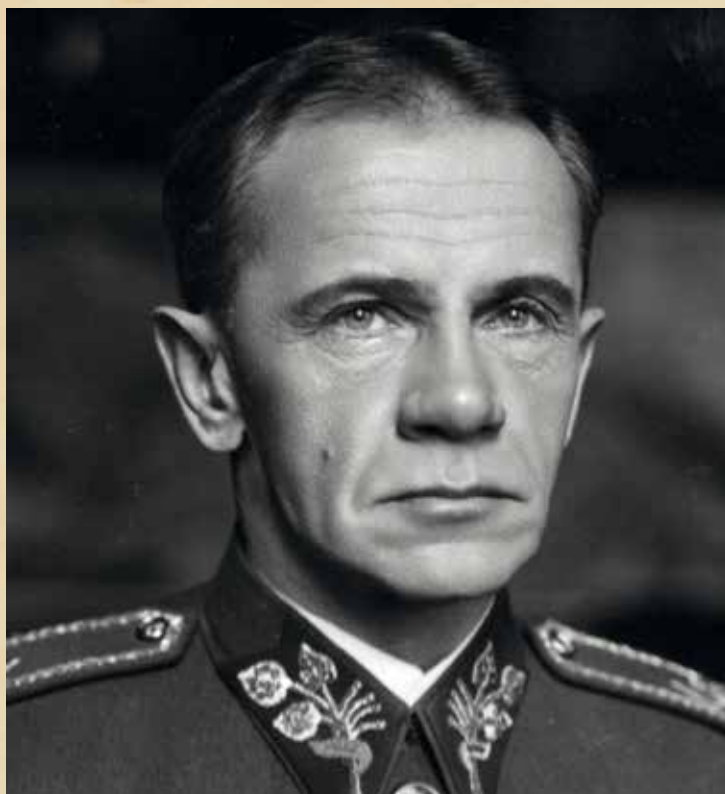
Nakonec v Praze a okolí příslušníci SMERŠ zadrželi několik set předních osobností bývalé ruské a ukrajinské antibolševické emigrace. Tito lidé žili v Československu na pozvání československého státu již od počátku dvacátých let, získali zde azyl a posléze se v zemi trvale usadili. Stali se za ta léta integrální součástí československé meziválečné společnosti, založili zde rodiny. Byli mezi nimi vysocí důstojníci československé branné moci, vysokoškolská

učitelé, lékaři, významní techničtí odborníci, úředníci československé státní a veřejné správy i podnikatelé. V době druhé světové války našlo v Čechách útočiště i mnoho příslušníků podkarpatoruské inteligence, kteří uprchli před maďarskou okupací. Významným cílem SMERŠ byli pochopitelně v Československu uvízlí vojáci Rudé armády, kteří padli za války do německého zajetí, a samozřejmě vojáci a důstojníci Ruské osvobozené armády (tzv. vlasovci).

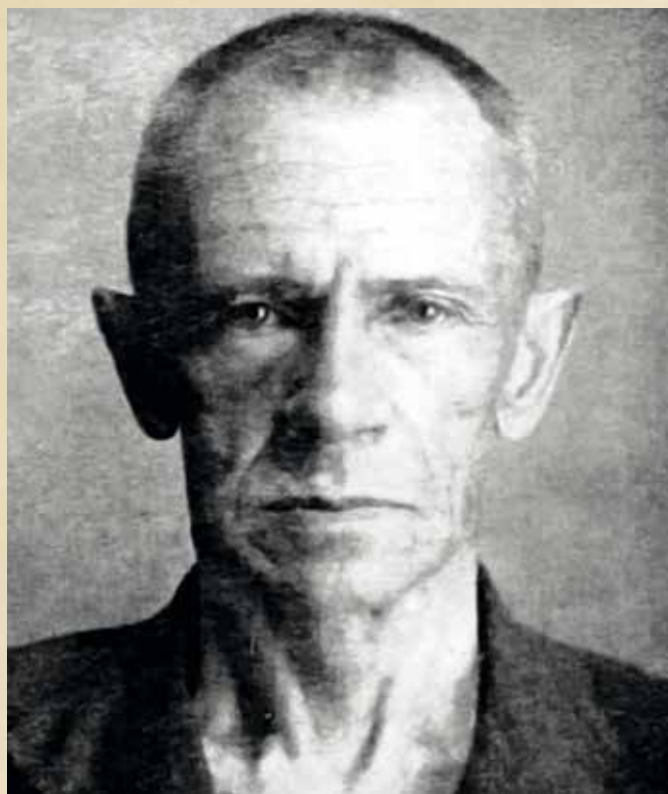
Zatýkali bez vědomí úřadů

Příslušníci vojenské kontrarozvědky SMERŠ 4. ukrajinského frontu dorazili do Prahy již 9. května 1945 večer. Ubytovali se v hotelu Centrál a druhý den se nastěhovali do gestapem opuštěné vily v Dělostřelecké ulici č. 11 v Praze Střešovicích. Hlavním úkolem bylo zadržovat a zamezovat působení významných osobností ruské a ukrajinské emigrace a rusínské politické reprezentace v ČR. Šlo primárně o jejich nekomunistickou politikou nebo veřejnou činnost v době emigrace. Během několika dní byly v Praze tajně a bez vědomí československých úřadů zatčeny desítky předních ruských a ukrajinských emigrantů.

Jednou z prvních obětí byl již 11. května 1945 odvezený poslední diplomatický zástupce demokratického Ruska v Československu Vladimír T. Rafalskij. Působil v Praze v této diplomatické funkci až do počátku třicátých

Generál Sergej Wojcechovský (VHÚ via K. Straka)

Sergej Wojcechovský během sovětského věznění (VHÚ via T. Jakl)

Prezident T. G. Masaryk naslouchá výkladu generála Sergeje Wojcechovského na vojenském cvičení v roce 1927 (VHÚ via K. Straka)

let. Poté se živil jako překladatel. Odvlekli jej z bytu v Pštrosově ulici a ještě týž (nebo následující) den Rafalskij spáchal ve vyšetřovacím středisku SMERŠ v Dělostřelecké ulici údajně sebevraždu. Asi 15. května zadrželi a odvěkli z Československa příslušníci SMERŠ i Augustina I. Vološina, rusínského duchovního a politika, předsedu autonomních vlád Podkarpatské Rusi v letech 1938–1939. Zemřel údajně na infarkt v nemocnici moskevské věznice Butyрки již 19. července 1945. Podle dostupných informací nebyl nikdo ze zadržených obviněn

ze spolupráce s německými okupanty a důvodem jejich zadržení a posléze odsouzení sovětskými soudy byl formálně vesměs článek 58 tehdejšího trestního zákoníku RSFSR, podle něhož byly stíhány projevy tzv. kontrarevoluce, tedy účast v občanské válce v Rusku 1917–1920 na straně oponentů bolševiků, odchod do emigrace a činnost či jen příslušnost k emigrantským organizacím. Oddíly SMERŠ začaly působit okamžitě a jejich příslušníci se orientovali podle seznamů vypracovaných předem, pravděpodobně v Moskvě.

Někteří zadrženi zemřeli již ve vyšetřovací vazbě. Ostatní byli odsuzováni k vysokým trestům pobytu v nápravně-pracovním táboře – gulagu. Mnozí buď zemřeli tam, nebo zmizeli beze stopy.

Nejznámější obětí byl generál Wojcechovský

Patrně nejznámějším odvečeným byl armádní generál Sergej Wojcechovský. Rus, původně carský důstojník a od srpna 1917 důstojník čs. legií v Rusku, žil od roku 1921 v ČSR, kde

Rudoarmějci, zachycení v létě 1945 u domu v Dělostřelecké ulici v Praze. Není vyloučeno, že sloužili ve výslechovém středisku SMERŠ v téže ulici. (VHÚ via P. Tomek)

také získal občanství. Zastával v československé armádě významné postavení. Do roku 1939 byl zemským vojenským velitelem v Praze. V době nacistické okupace byl i vzhledem k věku poslán do výslužby a stal se jedním z iniciátorů vytvoření podzemní armády Obrana národa. V květnu 1945 byl ale v Praze zatčen a odvezen do SSSR. Zemřel jako vězeň v ústřední nemocnici Ozerlag 7. dubna 1951. Vojcechovského odvezení nevyvolalo nesouhlas československé strany. Vláda ani prezident nepřijali zásadní protest kvůli porušení státní suverenity. Jednak byly úřady zaskočený, a potom asi nechťely nepříjemnou a nejasnou záležitostí komplikovat vzájemné vztahy. Nejspíš bylo chování sovětských bezpečnostních orgánů považováno za určitou součást osvobozování a dobového chaosu. Možná hrálo roli i to, že zejména v Čechách a na Moravě se odvlékání týkalo převážně bývalých ruských a sovětských občanů a že nešlo o masový jev. Případy odvezení z Podkarpatské Rusi se staly připojením tohoto území k Sovětskému svazu bezpředmětnými. Ze Slovenska mělo být uneseno nejméně 10 000 lidí a z území dnešní České republiky asi tři sta osob. Do Československa se vrátila necelá pětina odvezených a to nejdříve po deseti letech. Lepší byla situace Slováků odvezených na nucené práce, těch se do roku 1949 přece jen různými cestami značná část vrátila. Podíl na tom měla i československá diplomacie, která přece jen v případech žádostí o navrácení československých občanů byla důraznější.

Odškodnění jen pro desítky osob

I na základě stížností příbuzných československé ministerstvo zahraničí v konkrétních případech protestovalo a žádalo vrácení zatčených. Primárním tématem byli ovšem odvezení ze Slovenska na nucené práce do SSSR. Přesto i tam lze reakci státu označit za přinejmenším zdrženlivou a mírnou. Komunisté ve státním aparátu navíc snahy o nápravu sabotovali. Jednak podporovali již z principu jakékoliv sovětské činy a potom jim eliminace ideových odpůrců v zemi nevadila. Šlo přece o „nepřátele SSSR“. Únořem 1948 pak žádosti ministerstva zahraničí směřované na sovětské úřady přestaly. Ze sovětské strany bylo totiž přímo naznačeno, že intervence za odvečené je nežádoucí, byť šlo formálně o československé občany. Dlouhá byla cesta za nastolením spravedlnosti, zveřejněním historických skutečností a odškodněním obětí. O osudech zatčených se příbuzní a veřejnost dozvídali až desítky let poté, někdy se pravdu nepodařilo najít dodnes. O odvečených se mohlo psát až po roce 1989. V roce 2002 byl však přijat zákon o odškodnění, ale žádost byla úspěšně vyřízena jen řádově desítkám osob.

Text: Prokop Tomek

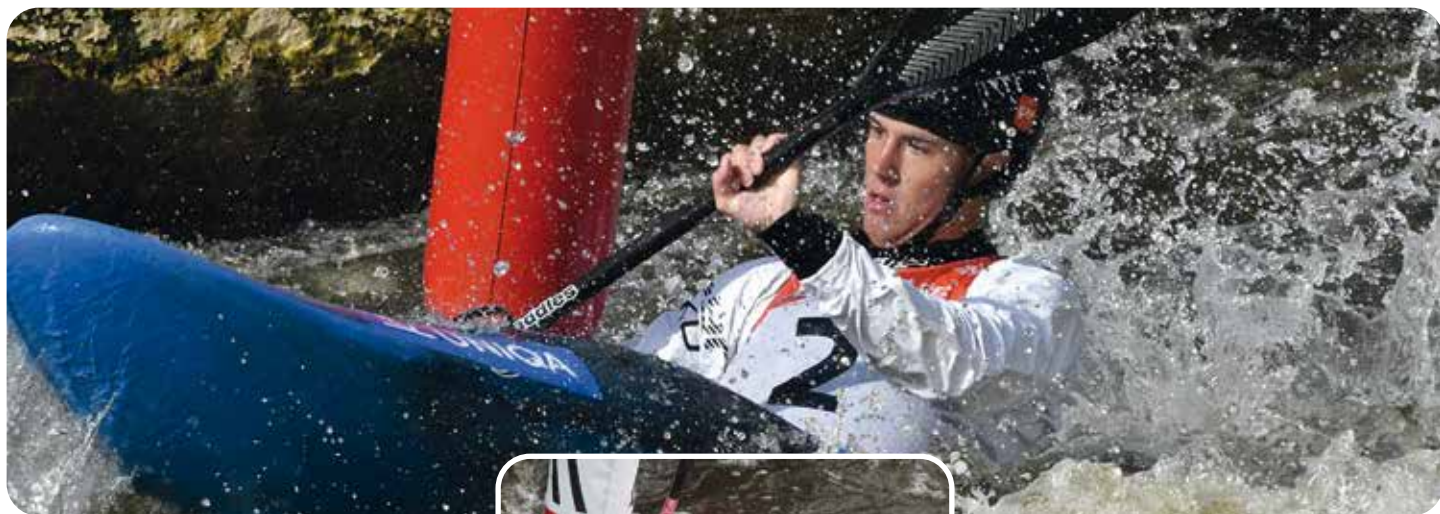

Foto: CPA

KREJČÍ VYLOVIL EVROPSKÉ ZLATO!

NEČEKANÝ BRONZ ZÍSKALA V KAYAKCROSSU
TAKÉ OLGA SAMKOVÁ

KREJČÍ JE MISTR EVROPY V KAYAKCROSSU, SAMKOVÁ BRONZOVÁ!

Až na závěr mistrovství Evropy se na olympijském kanálu ve Vaires-sur-Marne v Paříži prosadili slalomáři z ASC Dukla. V kayakcrossu vybojoval Jakub Krejčí zlatou medaili, mezi ženami dosáhla na bronz Olga Samková.

Blízko stupňům vítězů byli závodníci armádního centra již v časovce, která byla kvalifikací na kayakcross. Tereza Knebllová skončila čtvrtá o pouhé tři setiny vteřiny za bronzovou Britkou Kimberley Woodsovou, Krejčí byl pátý, Samková šla do závodu ze třináctého místa. Třidvacetiletý Krejčí si vše vynahradil v kayakcrossu. Ve všech čtyřech jízdách se mu soupeři dívali na záda. Druhý postupující Matyáš Novák neuspěl hned v osmifinále. Krejčí ve finále hned po startu šel do čela čtyřčlenného startovního pole, navíc po eskymáckém obratu se na brance všichni jeho soupeři hodně zdrželi, takže závodníka Dukly ani vůbec neohrozili. Ten projel cílem s velkým náskokem a mohl slavit zisk nejceněnější medaile.

„Zní to skvěle a jsem strašně rád, že jsem si trochu spravil chuť po nepovedeném slalomu. Zásadní byla časovka a to, že jsem se dostal do Top 8 mezi jezdce, kteří si vybírají místo. Byl velký rozdíl mezi tím, když někdo startoval z prostředních míst nebo krajních, a to mi hrálo do karet. Bylo to skvělé, hrozně jsem si to užil. Vyhrál jsem všechny jízdy, pokaždé jsem chytil proud na prostředku a dokázal soupeřům odjet hned po startu. Je to moje první velká individuální medaile z tak velké akce, jako je ME, a hrozně si toho vážím. Smutný jsem ze slalomu. Jde o moji hlavní disciplínu a něco, v čem chci dominovat jako se mi to povedlo v kayakcrossu,“ řekl Jakub Krejčí.

O medaili bojovala i Samková. Osmifinále vyhrála před Knebllovou, která ale skončila ve čtvrtfinále. V něm Samková byla v cíli první, v semifinále nestačila jen na vítězku kvalifikace a nakonec zlatou domácí Camile Prigentovou. Ta ji porazila i ve finále a ještě se mezi ně dokázala vklínit druhá Francouzka Emma Vuittonová.

Pro teprve devatenáctiletou Olgu Samkovou šlo o první velké seniorské mistrovství Evropy a hned z toho byl bronz. „Je to neskutečné, jsem strašně šťastná, že to takhle vyšlo. Vůbec nemám slov, že se to podařilo,“ povídala. Na první protivodné překážce jí ale ve finále zatrnulo. „Nejdříve jsem si myslela, že jsem tam prohrála celý závod, ale díky bohu to Nikita (Setchelová z Británie) netrefila, musela se vracet a já jsem z toho vytěžila,“ poznamenala Samková, juniorská mistryně Evropy z roku 2022.

Martina Satková má zlato z hlídek

Už v úvodní den šampionátu přispěla členka Armádního sportovního centra Dukla Martina Satková k zisku jedné ze dvou českých zlatých medailí v závodech hlídek. Spolu se svou sestrou Gabrielou a Adrianou Morenovou kralovaly mezi singlířkami.

V individuálním závodě si rovněž vedla výborně, finále jí ale bohužel podle představ nevyšlo. Nakonec obsadila 7. místo. „Nevím, co se v té finálové jízdě stalo. Celou dobu jsem byla mimo ideální stopu, nevěděla jsem, jak se závod vyvíjí, ale věděla, že musím jet. A bylo vidět, že se snažím, že to tlačím a musím makat. Pak přišel dotek, ale nic nezměnil. Primární bylo, že jsem neudržela ideální stopu. Mrzí mě, že to nevyšlo, jezdila jsem zde jinak dobře,“ řikala při hodnocení Martina Satková.

Z VÝSLEDKŮ ME:

Kayakcross:

Muži: 1. Krejčí (ČR), 2. Reina (Fr.), 3. Leaver (Brit.).

Ženy: 1. Prigentová, 2. Vuittonová (obě Fr.), 3. Samková (ČR).

Časovka:

Muži: 1. De Coster (Belg.) 53,80, 2. Madore +0,34, 3. Renia (oba Fr.) +0,51...**5. Krejčí +0,70, 20. Novák +2,26, 51. Rudorfer** (všichni ČR) +1,76 (chyba 1. branka).

Ženy: 1. Prigentová 58,10, 2. Gugová (obě Fr.) +1,12, 3. Woodsová (Brit.) -1,23, **4. Knebllová +1,26...13. Samková +3,82 (obě ČR) +6,12.**

C1:

Ženy: 1. Doriaová (And.) 103,73 (4), 2. Roisinová -3,03 (4), 3. Delassusová (obě Fr.) -3,50 (2)...**7. M. Satková -7,59 (4), 11. G. Satková -52,53 (52), v semifinále 20. Morenová (ČR).**

Závod hlídek:

1. ČR (Morenová, G. Satková, **M. Satková**) **103,00**, 2. Francie +2,28, 3. Itálie +4,44.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

POVEDENÉ GENERÁLKY!

FUKSA S DOSTÁLEM POTVRDILI PŘED ME FORMU, ZABODOVAL I DEBLKAJAK

Olympijští šampioni z Paříže v úvodu nové kanoistické sezony potvrdili před červnovým mistrovstvím Evropy v Račicích výbornou výkonnost. Při květnových Světových pohárech v maďarském Szegedu a polské Poznani se prosadili na stupně vítězů. Kanoista Martin Fuksa ani jednou nepoznal přemožitele, kajákář Josef Dostál se ve čtyřech startech vždy prosadil na pódium a stříbrem se blýskl i deblkajak ve složení Jakub Špicar – Daniel Havel.

SP v Szegedu

Fuksa jasně ovládl kilometrovou trať, a to způsobem start – cíl. Do Maďarska si přivezl formu jako hrom. Soupeři se mu dívali na záda v rozjíždce, semifinále i finále. V souboji o medaile se českého suveréna snažil zpočátku držet pouze Číňan Wu, ale i on brzy poznal, že se jedná o nadlidský výkon. Fuksa měl v polovině trati už velký náskok (1,68 vteřiny) a svou pozici suverénně kontroloval až do finišu, v němž se mu přiblížil pouze Gabriele Casadei z Itálie. „Cíl jsem splnil, jiný být ani nemohl. Oproti pátku jsem dnes mnohem víc bojoval s větrem. Párkrát jsem řízení lodi musel věnovat větší pozornost. Nikdo mě ale v podstatě neohrožoval. Mám rád, když si před cílem mohu lehce povolit. Víím, že mě kluci chtějí porazit, ale po zlatu z Paříže jsem uvolněnější a nejsem úplně svázaný. Doufám, že to takto bude pokračovat dál,” svěřil se po povedeném závodě Martin Fuksa. Dostál zvolil podobně jako v semifinále opačnou taktiku. Do vln

vyrazil s rozvahou. Dlouho to pak vypadalo, že si své soupeře nechal poodjet až příliš. Nicméně po úvodní pětistovce začal brilantně zrychlovat. Před cílem své úsilí vyšponoval ještě předkopnutím lodi a byl z toho bronz.

„Vždycky zjara jezdím pomaleji, takže výsledek je pro mě neuvěřitelný. Navíc mi letos vyložené schází motivace. Celé startovní pole kromě mě bylo dlouho vyrovnané. Všichni jeli vedle sebe, já dost zaostával. Pak začal odpaďovat Portugalec Pimenta. Chtěl jsem jeho skalp a ono jich nakonec bylo víc. Po olympiádě to byl takový druhý malý zázrak,” těšilo Dostála. Podobně si vedl i na pětistovce (*Fuksa ji kvůli deblu s bratrem Petrem vynechal – pozn.*). Postupně přidával a ve strhujícím finiši projel cílem jako třetí. Na vítězného Maďara Vargu ztratil půl vteřiny, na druhého Španěla Granerho 23 setin. „Bylo vidět, že to nebyl můj tradiční výkon, že mi chybí spousta tréninkových kilometrů v rychlém tempu. Doufám, že se to v dalším průběhu sezony bude jen zlepšovat,” konstatoval bez výmluv.

SP v POZNANI

V Polsku Martin Fuksa pokračoval ve spanilé jarní jízdě. V Poznani nenašel přemožitele jak na kilometru, tak na pětistovce. Více než elegantně se tak popasoval s náročným časovým programem. Jednotlivé starty, ať už šlo o rozjíždky, semifinále či finále dělily na obou distancích pouhé hodiny.

„Chtěl jsem si nějakou medailičku pověsit na krk. Vždycky myslím na nejvyšší umístění, a to se mi povedlo,” konstatoval spokojeně. Na pětistovce se navíc musel vypořádat s těžšími podmínkami. „Trošku se zvedly vlny. Moc jsem tyhle podmínky nečekal. Občas jsem vrávorál, ale jinak jsem to zvládnul hezky,” poznamenal. Aby ne, kdy v cíli nadělal druhému Alfonsimu z Itálie téměř vteřinu.

Nepřemožitelnost potvrdil také na kilometru. V závodě zvítězil s velkým náskokem před italským duem Carlo Tacchini – Gabriele Casadei. Prvnímu nadělal přes vteřinu, druhému přes dvě! „Bylo to v moji režii. Věděl jsem, že mi kluci italský pojedou na vlně a pak se budou snažit finišovat. Ale já si to vzít nenechal. Teď se můžu už jen v klidu připravovat na červnové mistrovství Evropy v Račicích, kde bych chtěl všem českým fanouškům udělat radost,” sdělil Fuksa.

Stříbrného kajákáře Dostála dělilo od zlata půl vteřiny. Finále, v němž skončil druhý za Maďarem Balintem Kopaszem, považoval za těžké. „Zakázal jsem si koukat na soupeře. Síly jsem si ideálně rozvrhl, jel jsem na jaře asi nejrychleji. I takticky jsem to zvládl excelentně. Jsem starý závodník, prostě to už umím,” řekl s úsměvem. „Balint je velký závodník. Vyhrál olympiádu v Tokiu a myslím, že byl poměrně velký zázrak, že se mi ho povedlo předjet v Paříži. Svou dominanci potvrzuje neustále, ale na mistrovství Evropy v Račicích se mu budu snažit zavařit,” doplnil s odhodláním na adresu fenomenálního Maďara.

Na pětistovce bral Dostál bronz. Po pomalejším startu přišel znovu úchvatný finiš. Cílem projel jako třetí se ztrátou 49 setin na vítězného Adama Vargu z Maďarska. „Byla to bolavá jízda. Chtěl jsem jet zepředu, ale jak šly ty pětistovky dřív, tak teď už moc ne. Je to snad poprvé, co mám lepší výsledek na kilák než na pět set metrů. Sám jsem z toho překvapený. Potřebuji ještě více potrénovat sílu, abych všechny nedojížděl takhle zezadu,” zdůraznila hvězda Dukly.

Na jezeře Malta se prosadil i ostřílený deblkajak ve složení Jakub Špicar – Daniel Havel, který na olympijské pětistovce skončil těsně stříbrný. Finále Češi rozjeli s rozvahou. Postupně ale přidávali pod kotel a v závěrečných desítkách metrů neuvěřitelně zrychlovali. Vyjeli si tak skvěle druhé místo, když je od vítězných Němců (Jacob Schopf, Max Lemke) dělilo pouhých 13 setin sekundy.

„Finále bylo mnohem náročnější, než předěšlé jízdy. Vítr se otočil, a silně foukal proti. Ale zvládli jsme to. Chytili jsme skvělý rytmus. Tím,

že nám některé lodě zpočátku poodjely, jsme se nenechali rozhodit. Pak jsme do toho kopli a začali stahovat. Je to hezký pocit si takhle zazávodit s olympijskými vítězi," těšilo třiatřicetiletého Havla. Jeho kolega z lodi byl rovněž v dobrém rozpoložení. „Dlouho jsme se v naší kategorii motali kolem medailového umístění a teď jsme si ho splnili. Dokonce jsem si chvíli myslel, jestli náhodou nejsme první. Ve finále mi to ale bylo celkem jedno. Jsem šťastný, že konečně máme medaili," doplnil o dva roky mladší Špicar.

Text: Pavel Král, foto: Kano.cz

JÍCHOVÁ SI PŘETRHLA PŘEDNÍ ZKŘÍŽENÝ VAZ V KOLENI, SEZONA PRO NI SKONČILA

Smůla jako hrom! Pro překážkářku Nikoletu Jíchovou letošní venkovní sezona skončila dříve, než začala. Hvězda Dukly si na tréninku přetrhla přední zkřížený vaz v koleni. Po operaci ji čeká dlouhá rehabilitace, přesto věří, že se vrátí silnější. Nedávno zveřejněná spolupráce se Zuzanou Hejnovou, dvojnásobnou mistryní světa v běhu na 400 metrů překážek a českou rekordmankou, tak započala velmi nešťastně. Čtyřiatřicetiletá Jíchová vše oznámila na instagramu. „Budu se snažit o co nejrychlejší a nejelegantnější comeback. Mám pocit, že jsem toho v životě zvládla a zažila už docela dost, takže jsem už docela silná, ale

někdo nahoře si myslí, že stále nedostatečně. Mám tak před sebou výzvy, které budu muset zvládnout a jelikož jsem profesionální překonač překážek, tak věřím, že to dám. Děkuji, že mi fandíte a že jste se mnou," uvedla v emotivním příspěvku. Jíchová má za sebou velmi povedenou halovou sezonu, kterou vyšperkovala bronzem ve štafetě na 4x400 metrů v nizozemském Apeldoornu. Před sebou měla prvotřídní mítinky a hlavně letní vrchol v Tokiu. Záříjové mistrovství světa však vzhledem k závažnosti zranění bohužel nestihne.

Text: Pavel Král, foto: CPA

NIKOLA OGRODNÍKOVÁ JE MAMINKOU, NA SVĚT PŘIVEDLA SYNA JÁCHYMA!

Bronzová olympijská medailistka Nikola Ogrodníková má doma kromě velké oštěpařské medaile z Paříže další vzácnost. Z ní se však bude těšit den co den. V sobotu 3. května přivedla na svět syna Jáchyma. Čtyřiatřicetiletá hvězda Armádního klubu Dukla o tom informovala na sociálních sítích. Hrdým tatínkem je kapitán třineckých hokejistů Petr Vrána, s nímž Ogrodníková již delší čas vychovává jeho devítiletého syna Lea. Jáchym se narodil v ostravské porodnici. Slavná česká oštěpařka již dříve prozradila, že s atletikou končit nehodlá. Napovídala tomu i soustředění v průběhu těhotenství, na nichž se

cvičením udržovala v kondici. Házet by znovu měla začít v příští sezoně. Veškeré úsilí pak bude směřováno k olympijským hrám v Los Angeles v roce 2028.

Skeetařka Kučerová má dceru

A radostná zpráva přišla i z brokařského prostředí, konkrétně z oddílu Dukla Hradec Králové. Maminkou se stala také reprezentační střelkyně a česká rekordmanka v disciplíně skeet Martina Kučerová, když porodila dceru a s manželem jí vybrali jméno Mia.

Text: Pavel Král, foto: CPA

KUF PŘESEDLAL Z PĚTIBOJE K ŠERMU. V ČESKU PATŘÍ KE ŠPIČCE, NA MEZINÁRODNÍ SCÉNĚ SE OTRKÁVÁ

Jako moderní pětibojař patřil k TOP závodníkům, dosahoval nádherných úspěchů, z prestižních akcí vozil medaile. Po revoluční změně, kdy jízdu na koni nahradila specifická překážková disciplína, byl Jan Kuf postavený před hotovou věc. Vrcholovou kariéru mohl ukončit, nebo si ji prodloužit coby šermíř specialista. Rozhodl se pro variantu číslo dvě.

Nebylo divu. V pětibojařském prostředí je v této disciplíně zdobila výjimečnost. Připomeňme například nádherný úspěch z loňského ledna, kdy ještě v rámci přípravy na olympijské hry v Paříži nečekaně vyhrál prestižní mezinárodní šermířský podnik v Berlíně.

Od nové sezony tedy čelí novým výzvám i nástrahám. Na republikových turnajích patří k nejlepším, mezinárodní akce jsou však mnohem tvrdším oříškem. „Na světových pohárech je to trošku jiná písnička. Tam se teprve rozkoukávám, spíše získávám cenné zkušenosti,“ říká dlouholetý člen Armádního sportovního centra Dukla. „Doma spolu šermujeme dlouho a pravidelně. Víte, co od koho očekávat. Venku jsou soupeři dost nečitelní. Neznám je. Jejich technická i taktická výpěstlost je jinde než ta moje,“ nehledá výmluvy. Momentálně se tedy zaměřuje hlavně na větší

objem. „Potřebuji všechno více zautomatizovat, abych nad tím nemusel tolik přemýšlet.“ I v samotném procesu musel hledat novou cestu. Z pětiboje byl zvyklý na jisté rituály, velké časové vytížení. Zákonitě se musel přenastavit. „Intenzita je rozdílná, tréninky typologicky jiné. I tělo si musí zvykat na odlišné věci. Bolí mě jiné svaly než dříve,“ usmívá se.

V Dukle zůstal pod křídly Jakuba Kučery, s nímž řeší celkovou skladbu procesu. Jinak trénuje s Martinem Rubešem starším, otcem jednoho z medailistů z OH v Paříži, a bývalým reprezentantem Richardem Pokorným. K dispozici má i kondiční specialisty.

Touha po vrcholné akci

Nedávno Jan Kuf oslavil 34. narozeniny. V šermu ale tohle vyšší číslo tolik neznamená. Dobrý můžete být i ve čtyřiceti. „Dlouhověkost je tu vyšší než v pětiboji. To mě popohání. Víím, že bych mohl ještě něco dokázat. Je tam touha dostat se mezi nejlepší českou čtyřku a podívat se alespoň jednou na mistrovství světa či Evropy,“ objasňuje své cíle.

S pětibojařskými kolegy je nadále v kontaktu. Změna, která přišla, je zásadní. Ne každý si s novou disciplínou dokáže poradit podle

svých představ. „Vůbec jim to nezávidím. Na druhou stranu je vidět, že mladší kluci se s tím dokázali popasovat celkem rychle. Jsem spíše zvědavý, co předvedou na vrcholech, tedy na MS a ME.“ Kuf má z těchto akcí řadu medailí. Tou nejcennější je individuální zlato na mistrovství Evropy v Sofii (2015) či z MS ze smíšené štafety o rok dříve v Berlíně. Dvakrát startoval na olympijských hrách, přičemž v Tokiu bojoval o pódium. „Bohužel to mělo trpký konec, poslední střelecká položka se nepovedla a bylo po nadějích. Jinak si všechny pozitivní zážitky z toho závodu pamatuji velmi živě. Byl to jeden z vrcholů mé kariéry. Byl jsem pyšný, že jsem bojoval o olympijskou medaili, a její zisk nebyl vůbec daleko. Jsou to hezké vzpomínky. Člověk viděl, že když se maká, tak tam ta šance je.“ Po ukončení závodní činnosti by v Dukle rád zůstal právě u pětibojařů coby trenér šermu. „Ta představa se mi líbí. Absolvuji různé licence šermířské i pětibojařské, abych měl i patřičné vědomosti. Zda budu dobrý trenér, vám ale neřeknu. Nicméně bych Dukle za ty roky podpory mohl v tomhle směru něco vrátit,“ poznamenal s pokorou Jan Kuf.

JÁGR S BROKOVNICÍ. OLYMPIJSKÝ ŠAMPION KOSTELECKÝ OSLAVIL PADESÁTKU!

Je málo takových sportovců. Na domácí vrcholné scéně snad jen hokejista Jaromír Jágr a on. David Kostecký, legenda české brokové střelby, olympijský šampion z Pekingu v disciplíně trap, oslavil 12. května padesáté narozeniny.

Co říkáte na srovnání s Jaromírem Jágrem?

Oba jsme vydrželi dlouho, že? (*směje se*) Hokej je mnohem populárnější než střelba, ale faktem zůstává, že se dlouhodobě pohybujeme mezi mladými lidmi, což vás nesmírně okysličuje. A když občas přijde nějaký ten úspěch, tak se vám končit ještě nechce. Ale na rovinu říkám, že jsem neplánoval, že bych střílel takhle dlouho. Mělo to svůj vývoj.

Máte zlato a stříbro z olympijských her. A to jste byl v mládí považován za neperspektivního, že?

Tady pozor. Média to trochu překroutila. Jako mladík jsem končil v tréninkovém středisku mládeže, které se bohužel rušilo. Měl jsem přejít do tehdejší Rudé hvězdy Brno, ale vzali syna řezníka, který to uplatil. Na mě místo nezbylo. Jen mi řekli, že mě vezmou za rok, pokud budu mít výsledky, což se potom i stalo. Byl jsem jen odložený případ.

Šestkrát jste startoval na olympiádě. Čtyřikrát z toho bylo finále a dvě nádherné medaile. Zlatá z Pekingu asi ale ve výčtu sladkých okamžiků vyčnívá, souhlasíte?

Jo, jo. Všechno se tam nádherně sešlo. Ve finále byli tehdy všichni největší hráči té doby. Že se mi je povedlo porazit zrovna v ten okamžik, považuji za něco unikátního. Nebyl jsem favorit a možná i to mi pomohlo. Na druhou stranu jsem typ člověka, jenž nevzpomíná na všechna ta finále, ale spíše na to, co posíl. Místo, abych si užil, že se mi něco povedlo, tak přemýšlím nad tím, co jsem mohl udělat jinak.

Vždycky jste chtěl být olympijským šampionem. Říkal jste, že jedině tak se střelba, coby okrajové sportovní odvětví, může zpopularizovat a veřejnosti dostat pod kůži. Dnes každý ví, kdo je David Kostecký. Máte odškrtnuto?

(*úsměv*) Spousta lidí si deštivé finále z Pekingu pamatuje. Tehdy jsem neminul ani jeden

terč, asi jsem jim připravil pěkný zážitek. Naše disciplína podobné úspěchy potřebuje.

Deštivé podmínky vám nevyhovovaly. Přesto jste byl neomylný...

Modlil jsem se, aby nepršelo. Nestalo se. Když jsem nastupoval, začalo kapat. Ironicky jsem si říkal, že to je super. V tu chvíli jsem hlavně řešil, aby mi to nešlo do brýlí. Poslední terče jsem už trefoval v pořádném slejváku. Paradoxně mi to asi pomohlo, koncentroval jsem se ještě víc než normálně.

Stříbro v Tokiu zase bylo specifické v oslavě se zlatým parťákem Jiřím Liptákem...

Vůbec jsem nepočítal, že bych se tam mohl dostat do finále. Dokonce jsem zvažoval, že do Tokia vůbec nepoletím. Díky Radku Jančíkovi (*současný zástupce ředitele ASC Dukla a bývalý vedoucí starší trenér ASO Dukla Hradec Králové – pozn. red.*) jsem své rozhodnutí nakonec přehodnotil. Bylo to hop nebo trop. Kdyby mi někdo před závodem řekl, že budu mít medaili, vůbec bych mu nevěřil. Už samotné finále bylo úspěch, stříbro pak krásná nadstavba. A roli sehrála ještě jedna důležitá okolnost.

Povídáte...

Nebyly tam takové hvězdy. Většina kluků střílela olympijské finále poprvé. Ať už to byl Kuvajťan, Číňan i Mexičan, kterého jsme pomalu ani neznali. Ano, střílet uměli, ale tíhu podobného okamžiku ještě nezažili.

V bohaté sbírce vám chybí snad jen zlato z mistrovství světa. Vlastníte stříbro z roku 2011. Schází vám tenhle titul?

Vůbec. Čím jsem starší, tím mi to chybí méně. Vždycky jsem to měl v plánu, ale teď se musím chlácholit, že jsem ho získal alespoň v juniorech. Člověk musí stát nohama na zemi. Když se ohlédnou za medailemi, které mám, tak nemůžu být našťvaný.

Velkou podporu jste měl vždycky v rodině. Máte tři syny. Jsou také sportovními nadšenci?

Nejstarší Denis hraje basketbal. Strašně ho to baví. Vidím na něm, že je podobný magor do sportu, jako jsem býval já. Alan a Daniel to zatím pojmají rekreačně, dělají tenis a judo.

Co střelba?

Alan se vyjádřil, že by to zkusit chtěl. Teď hrozně vyrostl, je mu jedenáct. Uvidíme.

Stiháte si jako táta při svém vytížení plnit své povinnosti?

Je to náročné, ale mám skvělou manželku, která to zvládá. Povinnosti si rozdělujeme. Ona sama mi říká, ať to ještě nebalím. Také závodně střílela, mám v ní neskutečnou podporu.

Jak se trap změnil od počátků vaší kariéry?

Velmi. Dříve ta špička byla užší. Deset lidí čnělo nade všemi. Teď v ní figuruje možná čtyřicet až padesát střelců. Hodně se náš sport zprofesionalizoval. Vyrábí se pažby na míru, chodí se do detailů, řeší se kvalita nábojů i způsob přípravy. Ať fyzické či mentální. V Paříži jsem spolukomentoval olympijské finále. Bylo obrovské vedro. Ale nikdo neměl nadváhu, což u střelby nikdy moc nebývalo. Pár medvídků se vždy objevilo, teď jsou všichni v topu.

Bude letošní sezona vaše poslední?

To řeknu až na jejím konci. *(směje se)* Záleží, jak se bude vyvíjet.

Tak jinak. Jak se vám povedla příprava?

Byla skvělá. Nikam jsme nemuseli cestovat. Olympijská místa letos získat nemůžeme, tak jsme stříleli v domácích podmínkách. Na podzim jsem ještě stihl operaci kolene, měl jsem čas na rehabilitaci, teď můžu více sportovat, nic mě nelimituje. Během zimy nám přálo i počasí, objemy jsme splnili, aniž bychom letěli třeba na Kypr či do Itálie.

Už delší čas působíte v roli mentora pro Pavla Vaňka, vašeho parťáka z Dukly Hradec Králové, který by rovněž mohl ze světa vozit velké medaile. Naplňuje vás to?

Pavel je už dlouho hotový střelec, má za sebou medaile v juniorské kategorii, a je to určitě budoucnost Dukly na trapu. Hledat detaily, které zlepšují výkonnost, mě vždy bavilo, a tak to cítím i směrem k Pavlovi a budu doufat, že mu to pomůže k velké seniorské medaili.

Bude střelba vaší náplní i po aktivní kariéře?

Uvidíme. Už teď jsem v technické komisi ISSF *(mezinárodní střelecká federace – pozn. red.)*,

byl jsem za sportovce i v evropské federaci. Snažím se našemu sportu něco vrátit, změnit podmínky pro střelce, které se mi nelíbí. Bojoval jsem za to celou kariéru, ale po prvních zkušenostech cítím, že je to trochu utopie.

Budte konkrétnější...

Chybí mi větší vliv. Vztahy s významnými lidmi nestačí. Osobně mě nejvíce trápí nízká profesionalita rozhodčích a jury. Přehmatů na velkých akcích a třeba i na olympiádě je pácháno strašně moc. To by se stávat nemělo. Federace rozhodčí neplatí. Na těchto pozicích jsou starší páni, kteří vám za šera v šest hodin večer rozhodují finále. Nemají střelecké brýle ani certifikáty na zrak. Vy trefíte terč, oni to nepostřehnou. A to třeba bojujete o kvalifikační místo na olympijské hry. Schází prostě mladá krev. Několikadenní brigádu za padesát eur vám zpravidla vezme jen důchodce. Chtěl jsem, aby se tato činnost zprofesionalizovala, ale peníze se nenašly. Další věcí je nastavování terčů, kde se rovněž daná pravidla nedodržují. Změny bychom potřebovali, ale je to jako v politice. Prostě bordel.

Vraťme se na příjemnější notu. Jakou roli sehrála ve vaší kariéře Dukla, do níž jste přišel v roce 2004?

Obrovskou. Tehdy jsem myslel, že skončím. Díky paní Šauerové, která znala tehdejšího šéfa Dukly pana Přiščáka, jsem dostal novou šanci. Mohl jsem se připravovat doma v Brně a měl individuální plán. Dali mi důvěru, já toho využil. Dukle za všechny ty roky podpory musím poděkovat.

Když se ohlédnete za tím, co jste dokázal. Řeknete si: mám splněno?

Nikdy neoslavuju sám sebe, ale svědomí mám čisté. Rozhodně netrpím komplexy z nesplněných cílů. Jak už jsem řekl, vždycky se zamýšlím spíše nad tím, co jsem mohl udělat jinak. Pak mi z toho vyjde, že jsem toho v kariéře devadesát procent posíl. U té střelby to tak je. Procento toho, že se vám něco nepovede, je v naší disciplíně fakt vysoké. Pokažených závodů jsou mraky, nelze je z hlavy vymazat.

Máte cennou radu pro vaše nástupce?

Ať jsou trpěliví a pracovití. Mládí má výhodu, že se může pokusit o všechno. A i když budete poslední, tak nejde o život, ale o ho... S přibývajícím věkem řešíte úplně jiné starosti. Přichází více komplikací, nemoci blízkých atd. Proto se nesmí zapomínat na skutečnost, že jde pořád jenom sport. Když to nevyjde, tak se nic neděje. Jsou důležitější věci.

Co byste popřál sám sobě do dalších let?

V mém věku, kdy mě čekají návštěvy urologa či kolonoskopická vyšetření, tak hlavně to zdraví. *(směje se)*

Text: Pavel Král, foto: CPA

Měsíce květen a červen jsou „maturitními měsíci“. Týká se to i některých studentů – vojáků z povolání. Ne všichni ale byli vysláni ke studiu služebními orgány. Někteří to zkusili „na vlastní pěst“ v době svého volna. Ti se také zajímají, jak je to s volnem na maturitní zkoušce. V článku se budeme jedním takovým dotazem zabývat.

Dotaz:

Dobrý den,

měl bych otázku, zda mám nárok na služební volno z důvodu maturitní zkoušky? Z nároku 40 hodin mám vyčerpáno 34 hodin. Ke zkoušce potřebuji dva dny služebního volna. Na základě čeho bych mohl čerpat dva dny služebního volna na maturitu?

Děkuji za odpověď.

Odpověď:

V dotaze to neuvádíte, ale předpokládáme, že s vámi nebyla uzavřena dohoda o zvýšení nebo rozšíření vzdělání podle § 60 odst. 1 zákona o vojácích z povolání, tudíž jste nebyl vyslán ke studiu personálním rozkazem, takže nemáte nárok na studijní volno.

Správně uvádíte, že by bylo možné vám poskytnout služební volno k vyřízení důležitých osobních záležitostí na nezbytně nutnou dobu, nejvýše na jeden den, podle bodu 10 přílohy č. 2 vyhlášky č. 263/1999 Sb., kterou se stanoví důvody pro poskytování služebního volna vojákům z povolání pro překážky ve službě a rozsah služebního volna. Jenže vám, jak v dotaze uvádíte, už zůstává k využití jen 6 hodin z vašeho 40hodinového ročního nároku na toto služební volno. Na zbylou dobu, potřebnou k vykonání maturitní zkoušky, vám může velitel útvaru (ale také nemusí – není na to nárok) poskytnout další služební volno podle § 39 odst. 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání. Další služební volno je ale „neplaceným volnem“, takže po dobu čerpání tohoto služebního volna vojákovi nenáleží služební plat a za daný kalendářní měsíc ani stabilizační příspěvek.

Ještě máte možnost požádat o dovolenou bez nároku na peněžní náležitosti podle § 38 odst. 2 zákona o vojácích z povolání, ale pak rovněž přijdete o poměrnou část služebního platu a stabilizační příspěvek za celý kalendářní měsíc.

Můžete také požádat o řádnou dovolenou. Řádná dovolená je placená a nepřijdete o stabilizační příspěvek.

Redakce IKP

Vydává MO ČR
Odbor komunikace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.mo.gov.cz

Redakce: Rooseveltova 23, 160 05 Praha 6

Grafická úprava: Klára Šemberová

Jazyková korektura: Kamil Novák, Milena Krejsová

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
VHÚ Praha – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Tisk: TISK CENTRUM, s. r. o.

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 28. 5. 2025
Toto číslo vyšlo dne: 9. 6. 2025

Titulní strana: Jan Schejbal

KONTAKTY DO REDAKCE

Jana Deckerová (vedoucí redaktorka)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
telefon: 973 215 549
mobil: 606 604 733
e-mail: Jana.Deckerova@mo.gov.cz

Martin Říha (redaktor)
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
mobil: 606 710 643
e-mail: Martin.Riha1@mo.gov.cz

Petr Třešňák (redaktor)
Tychonova 1, 160 00 Praha 6
telefon: 973 200 152
mobil: 724 380 769
e-mail: petr.tresnak@mo.gov.cz

Klára Šemberová (grafik)
telefon: 973 215 612
e-mail: klara.semberova@mo.gov.cz

Elektronická podoba A reportu
je umístěna na www.mo.gov.cz

LÉTO S BENEFITY

NÁKUPY A VÝLETY

Sleva na léčebné a relaxační pobyty
LÁZNĚ LUHAČOVICE

- 10 %

Sleva na vstup do sbírkových expozic
REGIONÁLNÍ MUZEUM V MIKULOVĚ

- 10 %

Sleva na pobyty a ubytování
LÉČEBNÉ LÁZNĚ JÁCHYMOV

- 15 %

Sleva na outdoorové potřeby a vybavení
ALPITREK

- 30 %

Zvýhodněná cena vstupného
AQUALAND MORAVIA

- 10 %

Sleva na sportovní a volnočasové oblečení
LITEX

- 10 %

Sleva na doplňky pro motorkáře
BONMOTO

- 20 %

Sleva na zájezdy
CESTOVNÍ KANCELÁŘ EXCURSIA

- 10 %

Sleva na zapůjčení vozů
KARAVANY SEDLČANY

- 20 %

PRO VÁLEČNÉ VETERÁNY

Sleva na jednorázové vstupné
BOTANICKÁ ZAHRADA PRAHA

- 10 %

Celoroční bezplatný vstup
NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM

BEZPLATNĚ

Sleva na vstupné
ZOO LIBEREC

- 10 %

O₂

Vylepšené tarify O₂ Family

Sdílení dat mezi zařízeními a více bezpečí

NEO Modrý Family

**4 GB^{5G}
dat**

Neomezené volání + SMS

3 dny neomezených dat každý měsíc

Nově
Připojení chytrého zařízení dle výběru

Nově
Zabezpečení proti online hrozbám

349 Kč
samostatně

299 Kč
v O₂ Spolu

NEO Bronzový Family

**12 GB^{5G}
dat**

Neomezené volání + SMS

5 dnů neomezených dat každý měsíc

Nově
Připojení chytrého zařízení dle výběru

Nově
Zabezpečení proti online hrozbám

449 Kč
samostatně

399 Kč
v O₂ Spolu

NEO Stříbrný Family

**Neomezená
data**

Rychlost 10 Mb/s
Neomezené volání + SMS

5 dnů zrychlení na maximum každý měsíc

Nově
Připojení chytrého zařízení dle výběru

Nově
Zabezpečení proti online hrozbám

599 Kč
samostatně

499 Kč
v O₂ Spolu

K tomu navíc výhoda:
díky Unity 300 Kč každý
měsíc na účet u Air Bank.

Stačí splnit jednoduché podmínky:

Mít u O₂ služby aspoň za 600 Kč
a platit za ně z účtu u Air Bank.

Aspoň 5krát měsíčně zaplatit
debetní kartou Air Bank.

Aktivovat si výhodu v Moje O₂
nebo My Air.

K nabídce

Benefity
pro vojáků AČR

Benefity
pro válečné veterány

Získejte přístupový kód na www.benefity-veterani.cz
nebo na www.benefity-army.cz.

Vyplňte objednávku na www.o2.cz/o2family,
zavolejte na 800 02 02 02 nebo se stave
v některé O₂ Prodejně.

800 02 02 02
www.o2.cz/o2family